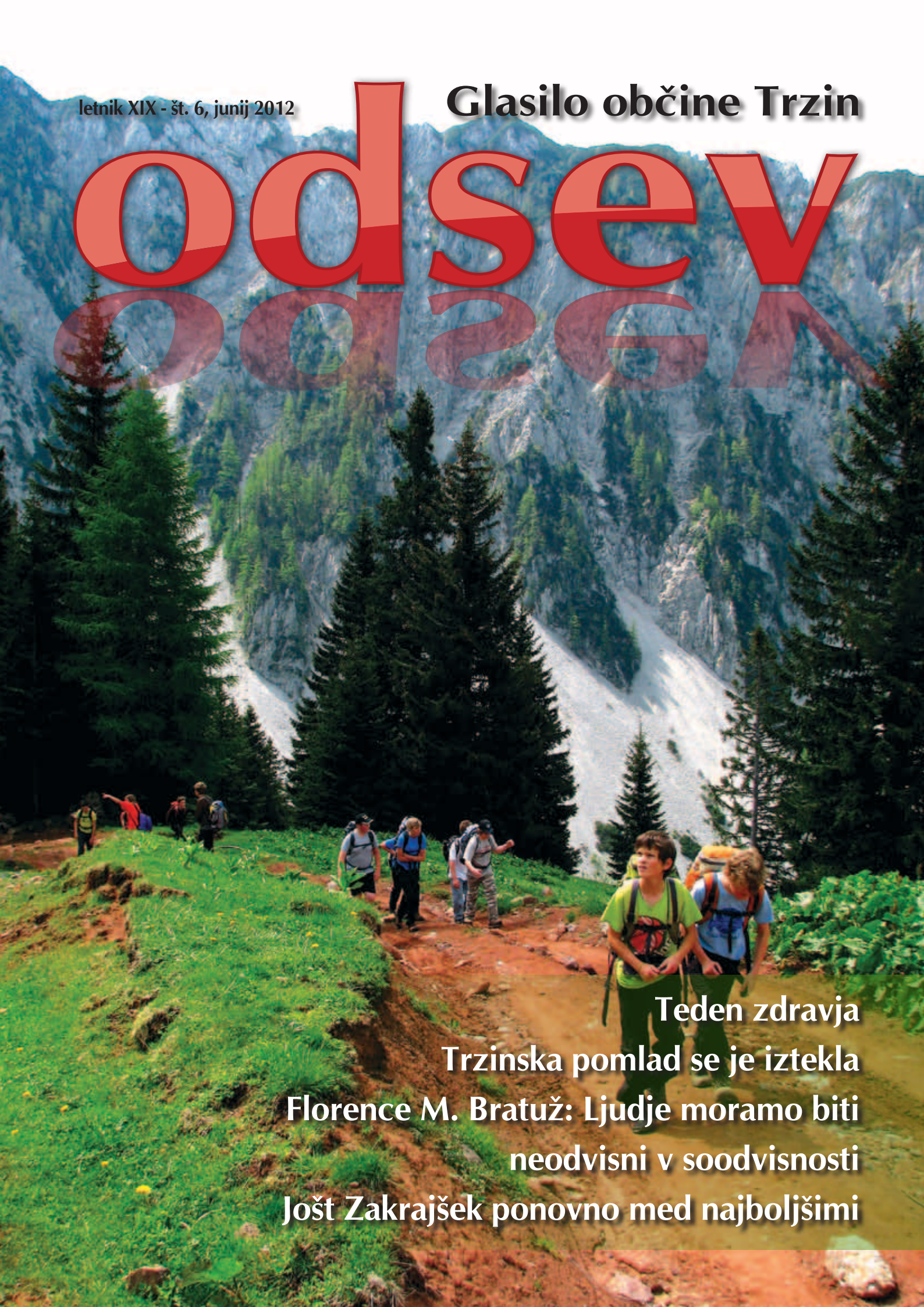

letnik XIX - št. 6, junij 2012

Glasilo občine Trzin

odsev

Teden zdravja
Trzinska pomlad se je iztekla
Florence M. Bratuž: Ljudje moramo biti
neodvisni v soodvisnosti
Jošt Zakrajšek ponovno med najboljšimi

AMBULANTA in TRGOVINA ZA MALE ŽIVALI

- zdravljenje
- preventivna cepljenja
- splošni in specialistični pregledi
- kirurški posegi
- čiščenje zob
- razkuževanje
- lekarna
- nasveti

- hrana in oprema
- dietna hrana
- vitaminsko-rudninski dodatki

**Zdravljenje in vakcinacija
TUDI NA DOMU!**

Veterinarski dom Domžale d.o.o.
lhanska cesta 19a, Zaboršt, Domžale
www.veterinarski-dom.si
(01) 721 28 84

REJNE ŽIVALI:

- SVETOVANJE
- ZDRAVLJENJE
- OSEMENJEVANJE
- OZNAČEVANJE

NOVO →

ODPRTO:

delovnik: 7^h–12^h
15^h–18^h
sobota: 7^h–12^h

PASJA PREOBRAZBA

striženje, trimanje
varstvo in nega psov

041/324-744
(Damjan)

www.pasja-preobrazba.com

NEPREMICNINE.NET

95% vseh iskalcev nepremičnin obišče portal Nepremicnine.net

280.000 različnih obiskovalcev mesečno

več kot 40.000 nepremičnin, zbranih na enem mestu

4.000 oglaševalcev

OBLIKE OGLAŠEVANJA NA STRANI NEPREMICNINE.net

- 🏠 grafični oglas 728 × 90 točk in 160 × 600 točk na vseh straneh
- 🏠 grafični oglas 200 × 150 točk na vseh straneh
- 🏠 grafični oglas 468 × 80 točk med izpisi oglasov

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

Trženje oglasnega prostora
v glasilu Odsev:

 grafex agencija

t: 041 617 927

Moramo se zamisliti

Rožnik je mesec pričakovanj, upov in želja. Prenekatero starševsko srce z nemirnim čaka na rezultate uspešnosti svojih nadobudnežev, šolarji, ki se ubadajo še z zadnjimi popravki pred ocenjevalnimi konferencami, nestrpno sanjajo o počitnicah, tisti, ki si že služijo kruh, pa že preračunavajo načrte poletnih dopustov. Ko se dan prevesi, se začne najtoplejše obdobje v letu, po pisarnah bo vse manj pripravljenosti za resno delo, in tisti, ki še hitijo urejati različne »papirne« zadeve, že trepetajo, da ne bodo naleteli na: »To bomo pa uredili po dopustih!« Ko še zadnjič v šolskem letu zapoje šolski zvonec, se marsikaj ustavi, pa ne samo po šolah.

Od davnin je bil kresni čas obdobje praznovanj in veselja. Zagoreli so kresovi in v najkrajših nočeh v letu so se dogajale pravljice. Mladi na križiščih življenja pa se še vedno veselijo na valetah in maturitetnih plesih. Mi, starejši, pa se še spominjamo veselega kresovanja pred 21-timi leti, ki je naslednje jutro prešlo v desetdnevno vojno in nato v osamosvojitve Slovenije. Tisti kresni čas je bil

zgodovinski. Letos je drugače. Sivina oblakov razkriva odtenke od črno-modre do bele barve, bliski v daljavi napovedujejo hude ure in večerne zarje so krvavo zlate. Nebeške zapornice zlivajo dežne prhe, ki si jih ne želimo več. Hlepimo po soncu. Ne po hudi pripeki, ampak tistem sončku, ki riše smeh na lica in prinaša zdravo zagorelost. Ko se razkadijo oblaki, zavlada soparna vročina, ki ni prijerna. Čakamo svež, poživljaljoč veter.

Izgleda, kot da vreme sledi dogajanjem v človeški družbi. Razmere v gospodarstvu so turobne, novice iz sveta zaskrbljujejo. Cigani vedo, da za dežjem pride sonce, a se še ne smeji. Politiki, ki šahirajo z našo prihodnostjo, se sprehajajo po sodiščih, množice, željne kruha in iger, pa se naslanjajo nad nogometnimi dvoboji evropskega prvenstva in divjanji huliganov pred in po tekmah. Si bomo vzeli premor in jeseni nadaljevali vsakdanje življenje? Res, lepo je pobegniti med visoke pisane trave, kjer se širijo vonjave po bezgu in cvetočih lipah. Kako hrustljave so prve češnje in kako prijetna je jutranja pesem ptic! Lahko zatavamo pod borovce in vdihamo valovanje morja, se povzpemo med snežne vršace in se zgubimo v daljnih razgledih, lahko pa preprosto ležemo k potoku, srkamo žuborenje in plavamo z oblaki. A oblaki vztrajajo, se kopičijo. Kriza ostaja.

Vlada ukazuje zategovanje pasov, tisto, kar naj bi spodbudilo razvoj, pa še išče. Preveč se še ukvarjamo s starimi greh, političnimi barvami, premalo pa gledamo naprej. Zdaj, ko šolarji zaključujejo pouk,

povsod poslušamo, kako pomembno je znanje. Daje nam moč, samostojnost, lahko se bolje znajdemo v svetu ... A kaj ko so zdaj žal bolj pomembne dobre zveze, lojalnost, ne pretanka vest in diplomatska iznajdljivost. Izobraženci pa ostajajo na cesti. Saj tako je bilo tudi v času drugih vlad in režimov, vse dosedanje oblasti so se izkazale kot nepopolne. Vse so imele maslo na glavi in prehitro so se spozabljale. Vladajoče elite namreč zelo hitro pozabijo navadne ljudi, ukvarjajo pa se s tekmeci. Ljudje smo se žal vedno dali pretentati. Tako so nas potegnili v navijaštvo, ščuvajo množice in nam polnijo ušesa z lažnimi obljubami in nepomembnim bliščem.

Ljudje vedno znova nasedamo lepim besedam, čustvom, lažnim obljubam in grožnjam z zunanjimi sovražniki. Zdaj se vsi tresemo pred nevarnostjo terorizma, skrajnim islamizmom in grožnjo uporabe jedrskega orožja v »nepoklicanih« državah. Pristajamo na pravične vojne. A te prinašajo le žalost, trpljenje in grozo navadnih ljudi, ki samo želijo živeti v miru s svojimi sanjami. Vojne prinašajo revščino, lakoto in smrt nedolžnih ter dobičke in moč zakulisnim bogovom vojne. Človeštvo bi se moralo ustaviti in zamisliti. Iz zgodovine bi se morali kaj naučiti, vendar ne maščevalnosti in sovraštva. Spoznati bi morali, da vojne nikoli niso prinašale nič dobrega, ne za poražence, pa tudi za zmagovalce ne. Morali bi se obrniti k pomoči trpečim, najrevnejšim. Spodbuditi bi morali miroljubno znanost, spopasti bi se morali s podnebnimi spremembami, s prekomernim naraščanjem prebivalstva, iskanjem naravi prijaznih energij in razvoju človeštva. Dokler je svet prepuščen grabežljivcem, ki so jim mar le njihovi zaslužki, bodo vsa prizadevanja za izboljšanje odnosov med ljudmi jalova. Tudi države, kot je Slovenija, bodo še naprej na prepihu in odvisne od razmer drugje. Lahko se potrudimo, najdemo prave vzvode za izboljšanje gospodarskih razmer in življenjskih pogojev na naših tleh, a pred novo krizo ne bomo varni. Razmere se zaostrujejo, zato bi se morali prebuditi. Mogoče je prav dopustniški čas, ki je pred nami, priložnost, da razmislimo o tem in spoznamo, kako lahko tudi sami vplivamo na izboljšanje razmer v svetu. Nihče od nas ne pričakuje velikih stvari, lahko pa po svojih močeh prispevamo k lepšemu življenju vseh nas. Pri tem nam lahko pomaga tudi znanje, za katerega smo šolarjem zatrjevali, da je pogoj za uspešno življenje.

Urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Brigita Crljenić, Veronika Cukrov, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kostrov, Patricija Mušič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk:

✱ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Anton Osenar, tel. št.: 040/800-055

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
julijsko
številko
oddajte
najkasneje
do

**5. julija
2012**

Slika na naslovnici
Počitniške pustolovščine so pred nami
Foto: **Miha Pavšek**

Županov kotichek

Po redni letni skupščini je Skupnost občin Slovenije v sredo, 6. junija, v Celju pripravila okroglo mizo z naslovom »Kakšne občine imamo, kakšne občine potrebujemo?«. V razpravi, ki jo je vodil župan Občine Sveta Trojica in državni svetnik Darko Fras, so sodelovali tudi predstavniki Ministrstva za pravosodje in javno upravo, strokovnjaki za področje lokalne samouprave z univerz in Inštituta za lokalno samoupravo, župan občine Slovenska Bistrica in bivši minister za lokalno samoupravo in podpisani. Eden od namenov okrogle mize je bil tudi odziv na v javnosti zelo pogoste pavšalne in slabšalne sodbe na račun občin, zlasti v zvezi z »drobljenjem« Slovenije na nerazumno preveliko število premajhnih občin, z domnevno slabim gospodarjenjem po občinah, domnevno pretiranim zadolževanjem občin, v zvezi z ocenami, da so občine prava legla korupcije in netransparentnosti javnih naročil ipd.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki
01/ 564 47 30.

Realnost

Razprava je bila tokrat pravzaprav presenetljivo ubrana, predvsem pa je pomembno, da je bilo v njej s podatki in argumenti zavrnjeno marsikatero stališče, ki se, kot rečeno, pojavlja v javnosti kot argument proti obstoječemu konceptu lokalne samouprave v celoti in še posebej proti načinu in tempu nastajanja in preoblikovanja slovenskih občin. Politiki in domnevni strokovnjaki, ki kritizirajo »drobljenje« slovenskih občin, se hkrati radi sklicujejo na evropske zglede in, kot se je izkazalo, debelo zavajajo javnost s svojimi trditvami. V skladu z verodostojnimi podatki se namreč izkaže, da je povprečna velikost občin na območju EU tako glede kriterija števila prebivalcev kot glede površin občin znatno nižja kot v Sloveniji. Povprečna velikost občine v EU znaša 5.580 prebivalcev, v Sloveniji 9.727, oziroma v EU 53 in v Sloveniji 98 m². Pri tem velja izpostaviti, da znotraj EU povprečje zvišujejo zlasti nekdanje vzhodnoevropske države (Poljska, Bolgarija idr.), medtem ko povprečne občine v državah, ki si jih ponavadi postavljamo v zgled, štejejo veliko manj duš (Avstrija nekaj več kot 3.000, Francija manj kot 3.000, nekoliko nadpovprečne, a še vedno manjše od slovenskih občin pa so občine v skandinavskih državah, zlasti na Danskem. Naslednja zanimiva primerjava pove, da so v Sloveniji praviloma manjše občine proporcionalno gledano bolj razvite kot velike; med desetimi najbolj razvitimi občinami v Sloveniji je sedem občin, ki so po velikosti manjše od slovenskega povprečja, pri čemer imajo vsaj tri manj kot 5.000 prebivalcev (Trzin kot najbolj razvita občina, Log - Dragomer in Šempeter - Vrtojba). Kar zadeva zadolženost analitiki ugotavljajo, da so od 211 občin samo štiri zares prekomerno zadolžene, v vseh primerih najbolj zadolženih občin pa so se le-te zadolževale zato, da so si zagotovile lastne deleže, potrebne za to, da so imele možnost pridobiti evropska kohezijska sredstva za izgradnjo osnovne komunalne infrastrukture (vodovod, kanalizacija, ceste) in da so tako zagotovile ključni civilizacijski preskok na svojem območju. Tudi trditev, da majhne občine nastajajo predvsem zato, da dobijo sredstva za izravnavo iz državnega proračuna, ne drži v celoti, kajti med 111 občinami, ki štejejo manj od 5.000 prebivalcev, je 30 takih, ki ne potrebujejo izravnave, kar je proporcionalno gledano celo višji delež kot med večjimi občinami.

Izpostavljeno je bilo tudi dejstvo, da je delež javnih sredstev, ki so namenjena financiranju občin, v primerjavi z drugimi državami, članicami EU, med nižjimi in da je zlasti v primerjavi s skandinavskimi državami izrazito nižji, čeprav slovenske ob-

čine nimajo nič manj nalog. Prav za ta čas pa je morda celo najpomembnejši podatek, da slovenske občine tudi v času krize ostajajo zelo pomemben investitor, saj še vedno investirajo precej več kot 500 EUR na prebivalca na leto, kar dokazano pomeni, da v zadnjih letih tako rekoč izključno občine zagotavljajo preživetje vsaj srednje velikim in manjšim gradbenim podjetjem in tudi delu industrije in storitvenih dejavnosti, ki so s svojimi dejavnostmi navezane na gradnjo o objektov.

Naprednost

Poleg že navedenega je smiselno izpostaviti še to, da lokalne skupnosti (občine) predstavljajo temeljno raven demokracije in da je raven demokratičnosti (javne razprave, sodelovanje prebivalstva pri odločanju ipd.) v občinah ugotovljivo višja kot na ravni države. Nesporno je tudi, da se občine praviloma bolj prilagajajo konceptu trajnostnega razvoja kot država, saj je po slovenskih občinah v zadnjih letih zrastle že lepo število javnih objektov (vrtcev, šol, kulturnih domov - npr. v naši prijateljski občini Sv. Jurij ob Ščavnici ipd.), ki so zgrajeni po načelih nizkoenergijske ali celo pasivne gradnje. Ravno občine so tiste, ki se odločajo za izrazito napredne pristope tudi pri izgradnji komunalnih sistemov, in to niti ne nujno najbolj razvite občine. Občina Dobrovnik trenutno gradi sistem daljinskega ogrevanja na termalno vodo, vrsta občin se je odločila za sisteme ogrevanja z biomaso; posamezne občine veliko vlagajo v razvoj gospodarstva na svojih območjih (ustanavljajo podjetniške inkubatorje ipd.), občina Benedikt je omogočila vse potrebno za izgradnjo novih toplic itd. Nikakor pa ne kaže spregledati, so opozarjali razpravljavci na okrogli mizi, na zelo spremenjeno podobo Slovenije, ki je v največji meri zasluga občin, tudi tistih najmanjših, in še posebej skrb za ohranjanje prebivalstva oziroma življenja na nekaterih obmejnih območjih, kjer bi se prebivalstvo skoraj gotovo že izselilo, če občine ne bi poskrbele za šole, vrtce, ceste, ponekod tudi za zelo poceni gradbene parcele, četudi so se morda morale za to zadolžiti.

Tone Peršak

Spremljanje televizijskega programa ATV Signal

Spoštovane občanke in občani, obveščamo vas, da je lokalno TV ATV Signal možno spremljati preko Telekoma (kabelskega omrežja) na K 48 in po zraku (antenski sistem) iz oddajnika Goričica K 47.

Vrtca s pomanjkljivostmi ne moremo prevzeti

V enem mesecu se nam nabere kar dosti vprašanj občanov, vendar se večinoma nanašajo na vedno iste težave, ki jih zaznavajo naši bralci. Ni čudno, da smo tudi tokratni pogovor z županom g. Antonom Peršakom začeli s problematiko novega vrtca na Mlakah. Ker je novi vrtec največja trzinska naložba v zadnjem času in mnogo Trzincev nestrno pričakuje, kdaj bo predan namenu, nas zanima, kaj se zdaj dogaja z njim? Ali že ima uporabno dovoljenje? Kdaj bodo porušili starega in kdaj se bodo otroci preselili v nove prostore? Zanima nas tudi, kako je s poplačilom podizvajalcev in kako se dogovarjate z glavnim izvajalcem Jelovico hiše?

Vrtec ima uporabno dovoljenje, čeprav v resnici čisto vse pomanjkljivosti, ki so bile predmet pripomb ob tehničnem pregledu, dejansko še niso odpravljene, kar je potrebno zdaj storiti. Potem si pride vrtec ogledat še ustrezna komisija novega Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport, ki bo dala zeleno luč za vselitev otrok. Prišla naj bi predvidoma naslednji teden (te odgovore pišem v soboto, 9. junija!). Opraviti pa je potrebno tudi t.i. kvaliteten prevzem novega objekta. Prvi pregled v okviru tega postopka je bil že opravljen in podanih je bilo pet strani pripomb. Med drugim na primer še ni zahtevanega zunanega pitnika, ni še urejen ustrezen priklop dodatnih električnih radiatorjev v sanitarijah za otroke, ponekod je bil okrušen belež, beton ob vhodu v zgornjo etažo ni dokončno obdelan, ponekod so tlaki nagubani (dilatacija), na enem mestu je potrebno popraviti fasado itd. Ta pregled je bil opravljen pred tremi tedni, vendar večina teh pomanjkljivosti še ni odpravljena. Izvajalci to delajo zelo počasi; morda imajo težave s podizvajalci. Ne vem. Vsekakor pa ne moremo prevzeti vrtca s pomanjkljivostmi, ki bi jih potem morali sami takoj začeti popravljati. Seveda vemo, da predstavnik izvajalcev trdi, da je vrtec pripravljen za prevzem in da ga Občina noče prevzeti, toda, kot rečeno, gre za to, da bomo morali takoj začeti s popravili, če oni ne odpravijo pomanjkljivosti, ki so jih dolžni odpraviti, ker gre za obveznosti po pogodbi. Vseeno verjamem, da bodo te težave rešene do konca junija, da se bo selitev otrok zgodila ravno zadnji konec tedna v juniju in da bodo otroci 2. julija v novem vrtcu. Računamo tudi na to, da smo z izvajalci podpisali aneks k osnovni pogodbi, po katerem je selitev predvidena v juniju. Potem morajo oni še podreti stari vrtec in dokončno urediti zunanje igrišče in okolico v celoti, zato da bo z začetkom septembra, ko bo vrtec poln, vse nared. Povsem realna pa je tudi možnost, da se to ne zgodi, ker je med nami, kot vemo, spor v zvezi z osnovno pogodbo, sklenjeno po sistemu »funkcionalni ključ v roke«, izvajalec pa zahteva za skoraj pol milijona višjo ceno. Mi smo v okviru osnovne pogodbe vse podizvajalce poplačali do višine 72 %, deset % sredstev v skladu s pogodbeno ceno bomo, kot piše v pogodbi, plačali, ko bo delo v celoti opravljeno in predano Občini. Kaj bo potem? Izvajalec trdi, da bo tožil Občino. Mi pa menimo, da za to ni osnove.

Ves čas z Občine slišimo, da zdaj vodite tri velike naložbe. Ena je vrtec, druga je nadomestni objekt ob Habatovi cesti, kjer bodo nova občinska skladišča in več stanovanj, kaj pa je tretja naložba? Ali nam jo lahko malo obširneje opišete in kako stvari tečejo na tem področju?

O tej tretji naložbi je bilo res že veliko govora in pisanja, tudi v Odsevu. Gre za Jefačn'kovo domačijo, ki je zdaj praktično že v celoti porušena (samo en zid še stoji). V Jefačn'kovi domačiji se je rodil Ivan Hribar, tam pa se je med II. svetovno vojno tudi zgodil poboj aktivistov OF. Na tej lokaciji zdaj gradimo (in v majhnem delu obnavljamo) »domačijo«, kar pomeni stanovanjsko hišo in objekt v slogu gospodarskega poslopja. V hiši bodo tri manjša

Jefačn'kovo domačijo bodo postavili na novo

stanovanja. V »gospodarskem poslopju« bo spominska soba Ivana Hribarja, prikaz ledenice in razstavní prostori za etnološko in kulturno–zgodovinsko zbirko o Trzinu. Stanovanja bodo namenjena mladim družinam kot nekakšna prehodna rešitev, dokler ne pridejo do končne rešitve v zvezi s stanovanji, »gospodarsko poslopje« pa torej neke vrste muzej, namenjen ohranjanju identitete kraja, vzdrževanju spomina na lokalne posebnosti in zgodovino, dejavnosti Turističnega društva, tudi gojenju običajev, starih večšin ipd.

Eden od bralcev nam je pred dnevi poslal naslednje sporočilo: »Po coni veselo prekopavajo asfalt (ceste) in zelenice delavci neznanega podjetja. Sprva so to počeli ob koncih tedna, »na skrivaj«, in so o »vikend aktivnosti« pričale le sveže »rane«, zarezane v asfalt. Zdaj to počnejo kar med delovnim tednom. Delovišča niso označena, ko vprašam delavce, kaj počnejo, ti povedo, da vlečejo optiko za neko firmo, ki bojša razlaga naokrog kupcem, da imajo ekskluzivno pogodbo z Občino Trzin za polaganje optičnih kablov po občini (coni????). Me prav zanima, če je to res, in vas prosim, če to preverite na Občini. Glavna težava pa je, da so prekopane ceste katastrofalno sanirane. Ko se pelješ po cesti proti Špruhi 19, (DHL), padaš v luknje, ki so posledica nesaniranih oz. slabo saniranih prekopov. Ko smo po zadnjem takšnem prekopu predstavnike Občine opozarjali na razmere, so čez nekaj dni delavci res menjali betonsko sanacijo zadnjega prekopa z asfaltom (ne vem, če smo k temu dogajanju z našimi opozorili kaj pripomogli), žal pa so sanirali samo polovico cestišča. Za drugo polovico jim je zmanjkalo asfalta (tako so baje izjavili delavci našim znancem). Takšno stanje je že dober teden, in kot kaže, bo tako tudi ostalo. Hudo.« Ali lahko vi pojasnite, kaj se tam dogaja? Hkrati pa občane zanima, kako je s polaganjem in dostopnostjo optičnih kablov za porabnike po različnih delih Trzina.

Res gre za dela, povezana z uvajanjem optičnega kabla, kar je, mi mislim, pogledano, tržna dejavnost. Občina je udeležena samo toliko, da ima pogodbo z enim od mnogih možnih izvajalcev vgradnje ustreznih cevi (kanalov za kable), ki je potem dolžan in pripravljen prostor v ceveh odstopiti distributerjem. To pa je tako zato, da jih ne bi po ulicah in zelenicah rilo pet ali celo deset. Kolikor prekopi niso ustrezno sanirani, bo seveda potrebno ukrepati.

Pred kratkim je iz naših pip začela teči klorirana voda, kar je pri številnih občanih povzročilo ogorčenje in skrb. Kaj je bilo temu vzrok? Pri Prodniku so malo kasneje na svoji spletni strani pojasnili, da je šlo za začasni ukrep. Zakaj tega niso vnaprej in bolj transparentno sporočili vsem uporabnikom vodovodnega omrežja, ki jih je njihov ukrep prizadel? Ves čas poudarjajo, da pijemo kakovostno, neoporečno vodo, vendar očitno zdaj nekaj

ni šlo po načrtih. Kako so zavarovana črpališča na Mengeškem polju pred nenadnimi vdori oporečne vode in ali vodo že črpajo tudi iz globljih vrtin, kjer naj bi bila neoporečna, saj nanjo neposredno ne vplivajo trenutne spremembe na površju?

Kloriranje je bilo, po mojem vedenju, začasno in kratkotrajno. Potrebno ga je bilo izpeljati, ker je prišlo do napake na enem od cevovodov, kar pomeni, da bi lahko prišlo do mešanja z vodo s terena. Ker je šlo, kot rečeno, za razlog, ki ni predvidljiv, seveda kloriranja ni bilo mogoče napovedati. Vi pa, ker spremljate seje občinskega sveta, veste, da se zelo obsežna naložba novega cevovoda med črpališči na Mengeškem polju in Trzinom in aktiviranje dodatnih globokih vrtin pripravlja v okviru velikega projekta vodooskrbe za pet občin, ki se bo v večjem delu financiral s sredstvi kohezijskega sklada EU, če seveda ne bo vse skupaj propadlo. Zakaj bi lahko propadlo? Zato, ker je zdaj slišati, da ena ali dve občini ne bosta zmogli vsega pravočasno pripraviti in morda tudi ne zagotoviti ustreznih lastnih finančnih deležev, kar pa pomeni, da bi tudi kohezijska sredstva odpadla, in da se bo Občina Trzin s svojim projektom, vrednim krepko čez milijon EUR, ukvarjala sama, verjetno etapno skozi nekaj let.

Pred časom se je veliko govorilo, da bo Občina poskrbela za novo povezavo cone s štiripasovnico. Na Direkciji za ceste so takrat pojasnjevali, da se zavedajo težav z ozkim grlom pri povezavi cone z drugimi prometnicami, in preučujejo možne rešitve, da pa predvsem pričakujejo občinske predloge za rešitev težav. Ali ste že našli najustreznejšo rešitev? Kdaj lahko pričakujemo, da bi končno cona res dobila boljše povezave s svetom? Pa še to nas zanima: eden od predstavnikov cone je izjavil, da so z Občine prejeli predlog, da naj bi sami finančno pomagali urediti prometne tokove skozi cono. Ali to drži?

Občina zelo intenzivno deluje tako za uresničitev projekta razširitve sedanjega, edinega urejenega izhoda iz OIC Trzin kot tudi za uresničitev projekta pridobitve potrebnega zemljišča za v bistvu že obstoječo traso pomožne ceste med OIC Trzin in semaforiziranim križiščem na Dobravah, ki pa leži že v Mestni občini Ljubljana. Dosegla je dogovor z MOL, da bo ta z ustreznimi spremembami svojega občinskega prostorskega načrta omogočila legalno izgradnjo te ceste. Težava je v pridobitvi potrebnega ze-

mljišča (precejšen del smo ga že pridobili), ker eden od lastnikov zahteva zelo visoko ceno za kmetijsko zemljišče, pravzaprav gozdno, ki je degradirano, saj leži pod daljnovodom. Občina tako visoke cene ne sme plačati, ker bi bila zelo verjetno od Računskega sodišča obsojena, da je šlo za negospodarno ravnanje, in morda celo osumljena za nečedno ravnanje. Zato smo v nekem trenutku spraševali, ali bi morda bila pripravljena manjši del te cene plačati podjetja iz OIC, ki to cesto najbolj potrebujejo; torej samo za eno zemljišče in manjši del cene. Vendar nismo naleteli na razumevanje za kaj takega. Zdaj se zdi, da se nekako bližamo dogovoru z lastnikom za ceno, ki bi še bila sprejemljiva za Občino. Če bo to uspelo, bomo to cesto takoj začeli urejati, najprej verjetno v makadamski izvedbi, čez leto, dve (sredstva!) pa bi jo dokončno uredili v skladu s sodobnimi merili.

Bliža se čas počitnic in dopustov. Ali imate podatke, kaj bodo Občina in trzinska društva ponudila za čas počitnic tistim trzinskim otrokom, ki nimajo prevelikih možnosti za prijetnejše preživljanje počitnic?

Občina bo, kot vsa leta doslej, predvsem omogočila delovanje društev, ki delujejo na tem področju, in tako posredno omogočala delavnice, razne oblike varstva in tudi letovanje za socialno ogrožene ipd.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Sprejem najboljših učencev

Župan Občine Trzin je kot vsako leto doslej sprejel najuspešnejše učence Osnovne šole Trzin in Glasbene šole Domžale. Sprejem smo priredili v dvorani Marjance Ručigaj v ponedeljek, 11.6.2012, ob 12.00 uri. Povabljenec je najprej pozdravil župan g. Peršak

in jim zaželel uspešno delo še naprej, obilo užitkov ob učenju in domišljije pri prebiranju knjig. Ravnateljica OŠ Trzin Helena Mazi Golob je najprej vse pohvalila in poudarila, da niso samo odlični učenci, glasbeniki, športniki, ampak tudi dobri prijatelji, ki s svojo prizadevnostjo in tovarštvom navdušujejo tudi svoje sošolce, kar je tudi eden od razlogov, da je OŠ Trzin tako uspešna. Potem je za vsakega posamično prebrala obrazložitev, zakaj je »naj«, župan pa je vsakemu čestital in mu podaril knjigo s posvetilom. Za zaključek sta za glasbo poskrbeli Anja Zupanc in Julija Klavžar.

Letos so si naziv najboljših prislužili:

Tanea Lipovšek (1. a), Nina Narat (1. b), Ana Markovič (2. a), Nika Korošec (2. b), Val Kmetič (3. a), Jaka Kostanjšek (3. b), Aljoš Matičič (4. a), Lan Aleksander Rojs (4. b), Nal Jurak (5. a), Jurij Anžič (5. b), Mark Zabukovnik (6. a), Laura Andrea Vlahović (6. b), Klemen Narat (7. a), Laura Brečko (7. b), Tjaša Matičič (8. a), Hana Kerič (8. b), Anja Zupanc (9. a) in Neža Praprotnik (9. b).

Najuspešnejši učenki Glasbene šole Domžale:

Anja Zupanc 6. r. (kitara)
Julija Klavžar 6. r. (klavir)

Matjaž Erčulj

Civilna iniciativa

Skupina občanov z Jemčeve ceste, Habatove ulice, Ceste za hribom in Mengeške ceste je na župana Občine Trzin naslovila naslednjo javno pobudo:

Zaradi zelo povečanega, predvsem tranzitnega prometa iz Mengša, Kamnika in ostale Gorenjske, predvsem v konicah, zjutraj in popoldan, proti Ljubljani in nazaj, postaja nevzdržno in tudi nevarno, predvsem za otroke, ki hodijo po nevarni poti v šolo. Nevarno je predvsem zjutraj na Jemčevi cesti in Habatovi ulici, nič manj pa nista nevarni tudi Mengeška cesta in Cesta za hribom. Ker je prelitega že kar nekaj črnila, odgovori Občine Trzin nas niso zadovoljili, aktivnosti za reševanje konkretnih problemov pa ni zaznati, se krajani tega dela Trzina upravičeno sprašujemo:

- kakšni naporji se vlagajo v reševanje tega perečega problema,
- kdaj bo resnično urejen promet na Jemčevi cesti, Habatovi ulici

- in Cesti za hribom tako, da bo to za naše otroke res varna pot v šolo,
- kdo konkretno je zadolžen in/ali odgovoren za varnost naših otrok na naših cestah,
- kdaj se bo nadaljevala gradnja pločnika na Mengeški cesti?

Posledično nas zelo zanima, v kakšni fazi je gradnja obvoznice.

Ker imamo krajani še veliko vprašanj, pobud in predlogov na to temo, vas, gospod župan, prosimo, da še pred šolskimi počitnicami skličete ZBOR OBČANOV za prebivalce zgoraj omenjenih ulic in cest. Na ta zbor pa povabite še odgovorne za dograditev Mengeške ceste in izgradnjo obvoznice iz Ministrstva za infrastrukturo in prostor, Direkcija RS za ceste (g. Dževada Kolenovića, g. Jureta Pejanovića) ter prometne strokovnjake, ki bodo znali svetovati, kaj se v čim krajšem roku da storiti za umiritev prometa na Jemčevi cesti, Habatovi ulici in Cesti za hribom, vendar ustrezneje, kot je bilo to že v preteklosti.

Predstavniki civilne pobude občanov

Vabljeni na proslavo

Občina Trzin in Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin vabita na občinsko proslavo ob dnevu državnosti.

Proslava bo v **ponedeljek, 25. 6. 2012, ob 19.00 uri** v Kulturnem domu Trzin.

V programu bodo sodelovali trzinski recitatorji, mešani pevski zbor Žerjavčki, folklorne skupine TD Kanja Trzin in trobilni kvartet.

Občina Trzin

Gasilska veselica bo

Člani Prostovoljnega gasilskega društva Trzin sporočajo, da so morali zaradi dežja gasilsko veselico, napovedano za 9. junij, prestaviti na **soboto, 23. junija 2012**. Veselica se bo začela ob 19. uri na **ploščadi za Kulturnim domom Trzin**.

Zabaval nas bo ansambel Podvig, za pijačo in hrano bodo skrbeli trzinski gasilci, čakal vas bo tudi bogat srečelov.

Pridite, ne bo vam žal!

PGD Trzin

Obvestilo o vgradnji mehanskega čistilnega kosa v javno vodovodno omrežje

Konec marca je Javno komunalno podjetje Prodnik, d. o. o., iz Domžal, v lastni režiji v vodovodno omrežje pri črpališču na Kidričevi ulici v Trzinu vgradil mehanski čistilni element, ki preprečuje pomikanje mehanskih delcev po vodovodnem omrežju iz območja Mlak proti OIC Trzin.

Zaradi pozidave območja T-5 (Partizanska ulica in ulica Onger) v letih 1998 in 1999 ter zaradi nepazljive gradnje novega vodovoda na tistem območju je v že zgrajeno vodovodno omrežje vdrlo večje število mehanskih delcev (peska in kamnov), kar je povzročilo precej nezadovoljstva in težav pri končnih uporabnikih na območju OIC Trzin in Mlak. Delno so težave reševali z občasnim izpiranjem omrežja, kjer je bilo to seveda možno.

Na pobudo takratnega Četrtnega odbora za območje OIC Trzin je Občinski svet Občine Trzin zadolžil podjetje Prodnik, d. o. o., da pripravi ukrepe za izboljšanje stanja, predvsem na območju OIC Trzin, kjer je bilo število in velikost do sedaj zajetih mehanskih delcev največje.

Vgradnja čistilnega dela sicer ne bo povsem odpravila obstoječih mehanskih delcev, ki se nahajajo v vodovodnem omrežju, bo pa preprečila nov morebitni pretok peska ali kamenja. S tem bo kakovost pitne vode v javnem vodovodnem omrežju dolgoročno boljša. Vgradnja čistilnega dela omogoča čiščenje vodovoda brez prekinitve dobave pitne vode uporabnikom na območju OIC Trzin.

Andrej Gril, občinska uprava
Aleš Stražar, vodja sektorja Vodovod, Prodnik, d. o. o.

Jefačn'kovo domačijo bodo na novo postavili

Pred kratkim so na mestu, kjer je nekoč stala rojstna hiša znamenitega ljubljanskega župana Ivana Hribarja, zabrnili gradbeni stroji. Odstranili so nekdanjo propadajočo hišo in že zabetonirali temelje za novo poslopje. Zgradili bodo novo hišo, ki bo po podobi spominjala na druge nekdanje trzinske hiše, zraven pa bodo postavili še gospodarsko poslopje. V hiši bodo uredili tri stanovanja za mlade družine, v gospodarskem poslopiju pa naj bi uredili spominsko zbirko o Ivanu Hribarju, obudili spomine na zločin med drugo svetovno vojno, ko so okupatorji po izdaji tam ubili domačega sina in njegova dva tovariša - partizanska funkcionarja. Ob tem pa bo v tistem delu nove Jefač'nkove domačije tudi nekaj etnološkega gradiva, ki bo spominjalo na nekdanje življenje Trzincev. Med drugim bodo v objektu uredili ledenico, kakršna je bila nekoč tudi pri Jefač'nku. Ledenice so imeli tam, kjer so se včasih ukvarjali z mesarstvom, kar je bila v Trzinu zelo razširjena dejavnost. V ledenici, v katero so navozili led, ki so ga lomili na travniku pred gradom Jable ali na trzinskih bajerjih, so takrat, ko še ni bilo hladilnikov, še dolgo v poletje hranili meso in druge mesne izdelke, ki so jih prodajali po Sloveniji in tudi v Avstriji.

Ko bo Jefač'nkova domačija na novo postavljena, naj bi tam pripravljali tudi več turističnih in družabnih prireditev.

MŠ

VEZILJE VABIJO

V oktobru bomo ponovno začeli z delavnicami ročnega vezanja. Vse, ki vas zanima tovrstno ustvarjanje, obveščamo, da bo začetek učenja veziljstva 1. oktobra 2012 ob 16.30 uri, in tako vsak ponedeljek v prostorih Centra Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/F Trzin.

VABLJENI!
TD Kanja Tzin

Pismo bralke

Gospod urednik! Prosim, objavite v Odsevu sliko grmovja, ki na ovinku pri Vajnerjevi hiši sega na cesto in ovira pešce. Ko hodimo v cerkev, se moramo tam umikati s pločnika na cesto, kar je za nas, starejše, težko in nevarno. Še zlasti je zoporno, če dežuje, saj res ni prijetno, če prideš v cerkev moker zaradi tistih vej. Če že lastniki ne poskrbijo za to, kar zahteva že občinski odlok, naj za to poskrbi vsaj Občina. Pa brez zamere!

Lepo vas pozdravjam in se zahvaljujem za objavo.

Naslov v uredništvu

Trzinski strelci z odliko zaključili strelsko sezono

Aprila so mlajše pionirke Strelskega društva Trzin dosegle izjemen podvig v streljanju z zračno puško. Osvojile so naslov državnih prvakinj z novim državnim rekordom. Zaradi uspeha so prejele občinsko nagrado, ki jo je podelil župan Občine Trzin, g. Anton Peršak. Za dobrimi rezultati ekipe vedno stoji dober mentor. Pogovor smo opravili z znanim obrazom naše občine, nekdanjim predsednikom Strelskega društva Trzin in nekdanjim ravnateljem OŠ Trzin, g. Francem Brečkom. V svoji strelski karieri je nanizal odlične strelske rezultate in se zdaj posveča predvsem mentorstvu mlajšim selekcijam Strelskega društva.

V imenu vseh, ki pripravljamo Odsev, čestitke za letošnje dosežene rezultate na 21. Državnem prvenstvu v streljanju z zračnim orožjem, ki je bilo 21. aprila v Portorožu. Pod vašim mentorstvom so bili strelci in strelke Strelskega društva Trzin izjemno uspešni. Lahko kaj več poveste o tem in o vaših občutkih po uspešno končanem tekmovanju?

Najprej bi rad poudaril, da sem bil mentor le mlajšim selekcijam - cicibanom, mlajšim pionirjem in pionirkam. Državnega prvenstva se je udeležilo kar 12 mladih strelcev in strelk, ki so si pravico za nastop priborili z doseganjem predpisanih norm. Prav vsi so upravičili svoj nastop na prvenstvu. Največje prijetno presenečenje so pripravile vsekakor mlajše pionirke, ki so osvojile naslov državnih prvakinj z novim državnim rekordom, z malo več sreče bi lahko osvojili državni naslov tudi pri pionirkah, žal pa se je trenutno naši najboljši posameznici Suzani Lukić med tekmo pokvarila puška, tako da je tekmovanje zaključila z izposojeno puško, kar se je vsekakor poznalo na rezultatu, zasedla pa je še vedno odlično deveto mesto. Z državnim prvenstvom se zaključuje tudi strelska sezona 2011/2012. Priznati moram, da sem na vse moje strelce izjemno ponosen, saj mi njihovi uspehi pomenijo mnogo več, kot moji lastni, ker, kot verjetno veste, še vedno rad poprimem za puško in se pomerim, seveda v kategoriji, primerni mojim letom. Hvaležen sem vodstvu Občine, da se je spomnilo teh mladih športnikov, pripravilo za njih prirčen sprejem pri županu, ob občinskem prazniku pa jim podelilo celo občinsko nagrado. S tem dejanjem so tudi meni kot njihovem mentorju zelo pomagali v smislu mojih prizadevanj za dvig motivacije za njihovo nadaljnje treniranje in vztrajanje v tem športu.

Mlajše selekcije Strelskega društva Trzin so pretekli mesec za uspeh na državnem prvenstvu dobile tudi občinsko nagrado. Zasluge gredo tudi vam. Ste zadovoljni s preteklim delom in še posebej z letošnjimi uspešnimi doseženimi rezultati na pomembnejših tekmovanjih, ki jih ni bilo malo?

Delno sem na vaše vprašanje že odgovoril, res pa je, da je bilo med letom precej drugih tekmovanj, to je od področnih tekmovanj, državnih turnirjev, memorialnih tekmovanj do že omenjenega državnega prvenstva. Lep uspeh je ekipa pionirk dosegla še na šolskem državnem tekmovanju, kjer je le za krog zgrešila državni naslov in že drugo leto zapored osvojila drugo mesto. Tudi med posameznicami je bila Suzana Lukić, učenka osmega razreda, že drugo leto zapored druga. Tudi v državni ligi so dekleta odlično streljala vseh šest kol in na koncu osvojile drugo mesto, Suzana Lukić pa je bila tretja.

V zadnjih letih je pod vašim mentorstvom Strelsko društvo Trzin zabeležilo vzpon v pionirskih kategorijah. Kaj je razlog za odlične dosežene rezultate?

To, da smo v zadnjih štirih letih v klubu načrtno pristopili k vzgoji mladih, je bila logična posledica dejstva, da smo v preteklih letih beležili izrazit upad interesa za ta šport in s tem posledično veliko pomanjkanje mladih strelcev. Omenjeno bi lahko daljnoročno ogrozilo napredek v tej športni panogi, ki ima v Trzinu dolgo in uspešno tradicijo. Po mojem odhodu v pokoj sem se zavezal, da s svojim pedagoškim in strelsko strokovnim znanjem pomagam klubu pri vzgoji mladih strelcev. Načrtovani program pa ne bi bil uresničljiv brez izrazite podpore vodstva šole, ki je program dela z mladimi v celoti podprlo in zagotovilo tudi potrebna finančna sredstva za vodenje strelskega krožka, nabavo streliva in tarč ter nekaj opreme. Vsako leto ob izteku tekmovalne sezone strelski šport teoretično in praktično predstavimo učencem petih razredov v okviru pouka športne vzgoje. Prav ti učenci v začetku naslednjega šolskega leta predstavljajo večino na novo vpisanih v strelski krožek. Ker pa ta šport zahteva veliko discipline v smislu doslednega upoštevanja strelskega reda na strelišču, predvsem zaradi zagotovitve varnosti, ter veliko potrpežljivosti in vztrajnosti, da se dosežejo želeni rezultati, se pogosto zgodi, da te pogoje lažje izpolnjujejo dekleta kot fantje. Zaradi navedenega je med letom osip pri učencih precej večji kot pri učenkah, kar se pozna tudi pri rezultatih.

Tudi vi ste odličen strellec. Kaj odlikuje dobrega strelca?

Sam sem se vključil v ta šport pri desetih letih in sem mu ostal zvest do danes.

Da postaneš dober strellec, moraš imeti predvsem dobre pogoje: dobrega mentorja oziroma trenerja, kvalitetno opremo, kamor sodi predvsem strelno orožje, kvalitetno strelivo, strelski jopič, strelske hlače, strelske čevlje, za strelce z dioptrijo strelska očala. Samega strelca pa mora odlikovati delavnost, discipliniranost, potrpežljivost in vztrajnost; brez tega ni rezultatov. Sam imam pred nekaterimi drugimi kolegi trenerji prednost, saj lahko pri delu z mladimi združim pedagoške izkušnje s strelskim znanjem, in kar je pri tem tehničnem športu tudi zelo pomembno, s tehničnim znanjem hitro zaznam tehnične pomanjkljivosti na orožju in jih znam tudi sam odpravljati, s tem pa prihranim znatna sredstva, ki bi jih sicer namenili za servisiranje orožja. Okvar pa je največ prav pri serijskih zračnih puškah, s katerimi tekmujejo mlajše kategorije strelcev.

Kakšni so pogoji za trening v naši občini? Ste zadovoljni?

V primerjavi z vodilnimi strelskimi društvi v Sloveniji so bili prostorski pogoji do pred nekaj leti, ko smo lahko v kletnih prostorih šole uredili pomožno montažno strelišče, zelo slabi. Razpolagali smo le s petmestnim streliščem za zračno orožje v

kletnih prostorih kulturnega doma. Pred letom 1991 smo imeli v programu vključeno tudi streljanje z malokalibrskim orožjem, s katerim smo vadili na improviziranem strelišču v trzinskem kamnolomu. Žal so mnogi poskusi, da bi zgradili malokalibrsko strelišče, propadli. Tako smo bili primorani skrbeti program le na streljanje z zračnim orožjem; upam le, da ne za stalno. Z načrtovano ureditvijo novega sodobnega zračnega strelišča v obeh zaklonskih prostorih šole bo klub pridobil 12 strelskih mest, kar bo zagotavljalo nemoteno vadbo vseh kategorij strelcev, lahko pa bomo na njem izvajali tudi nekatera tekmovanja in s tem vsaj delno zmanjšali tekmovalne stroške zaradi stalnih gostovanj na drugih strelskih. Upam in želim, da bi občina čim prej zgradila načrtovano novo športno dvorano, kjer se bomo ponovno lahko potrdili kot odlični organizatorji večjih tekmovanj, tudi meddržavnih. Sicer pa moramo biti v trenutni krizni situaciji zadovoljni s sofinanciranjem strelske dejavnosti s strani občine, čeprav sredstva še zdaleč ne pokrivajo vseh stroškov, ki jih imamo kot udeleženci državnih lig. Tudi strelska oprema postaja vse bolj zastarela, in bi jo bilo potrebno obnavljati, kar pa je iz leta v leto težje.

Dobili naj bi tudi nove prostore za vadbo. Kako kaže z gradnjo novih montažnih strelšč v zaklonsku OŠ Trzin?

Aktivnosti za gradnjo oziroma ureditev strelšč v zaklonskih prostorih šole se vlečejo že od leta 2004. Investitor omenjenega projekta je Občina, zato njeni predstavniki najbolj vedo, v kakšni fazi je omenjeni projekt. Projektno dokumentacijo je Občina naročila že v letu 2011. Ker preureditev prostorov v strelšče ni kakšen zahteven projekt, me čudi, da se aktivnosti vlečejo tako dolgo. Je pa Občina kot investitor konec lanskega leta kandidirala za finančna sredstva pri Fundaciji za šport. Ta je prošnji ugodila in bo sodelovala pri sofinanciranju projekta. Po zadnjih informacijah, ki sem jih dobil od odgovornih, pa bo Občina morala jeseni ponovno kandidirati za sredstva pri Fundaciji za šport, ker ji še vedno ni uspelo pridobiti gradbenega dovoljenja, kar je bil pogoj za koriščenje državnih sredstev. Tako je žal prišlo do enoletnega zamika od načrtovanega začetka del.

Kje in kdaj se lahko mladi nadobudneži, ki bi se radi preizkusili v tem športu, prijavijo za vadbo oziroma kje lahko pridobijo več informacij?

Kot sem že omenil, je informiranje trzinskih učencev že sistemsko urejeno, saj dobijo vse generacije učencev informacijo ob predstavitvi dejavnosti v petem razredu osnovne šole in potem še pri mentorju strelskega krožka, v katerega se lahko vpišejo na začetku šolskega leta. Poleg tega organizira društvo vsako leto dve tekmi za neaktivne strelce, kamor sodijo tudi mladi, eno v okviru tedna za zdravje, drugo pa v jeseni ob začetku strelske sezone. Omenjene aktivnosti pa so objavljene v občinskem glasilu Odsev ter preko rednih oddaj Trzinskega tednika na televiziji. Informacije pa so dostopne tudi preko elektronske pošte Strelskega društva Trzin: info@sdtrzin.com ali telefonske številke predsednice društva: 041/376 747.

Kakšne cilje imate v prihodnje kot mentor mlajšim generacijam v Strelskem društvu Trzin in ne nazadnje tudi kot mentor Strelskega društva nasploh?

Predvsem želim nadaljevati z načrtnim delom z mladimi, ki imajo v Trzinu dobre pogoje za napredek. Vem, da vsi ne bodo vztrajali v tem športu, ki ni tako atraktiven, kot so na primer igre z žogo. Upam pa, da jim ne bo nikoli žal, da so imeli možnost seznaniti se s tem lepim športom, ki še kako prispeva k razvoju človekove osebnosti. Izpostavil bi predvsem razvijanje sposobnosti koncentracije, ko se mora vsak strelce posvetiti samemu sebi in odmisli vse dejavnike, ki bi lahko vplivali na slab rezultat. Ta lastnost oziroma sposobnost je zelo dobrodošla tudi pri pouku ostalih predmetov v šoli.

Upam, da nas bodo predvsem mladi še naprej razveseljevali z odličnimi dosežki ter z osvajanjem državnih naslovov tako v posamični kot v ekipni konkurenci. Seveda pa je moja želja tudi, da bi čim več mladih in perspektivnih strelcev vztrajalo tudi v mladinski konkurenci, kjer jih bodo v nadaljnjo vadbo prevzeli kolegi in kolegice, ki trenirajo strelce in strelke v starejših kategorijah. Sam pa bom vztrajal pri delu z mladimi, dokler me bo klub potreboval in dokler se bom počutil sposobnega, da to poslanstvo opravljam.

Upamo, da se bodo te želje, ki so zagotovo tudi želje vseh trzinskih strelcev, uresničile.

Iztok Plevelj

Jošt Zakrajšek ponovno med najboljšimi

Slovenski, bolje rečeno trzinski, sprinter v kajaku na mirnih vodah Jošt Zakrajšek je na svetovnem pokalu na mirnih vodah, ki

je potekal od 1. do 3. junija v Moskvi, dosegel izjemen uspeh. Na 500 metrov dolgi progi se je uvrstil na končno tretje mesto, le nekaj ur pozneje pa je na 5 tisoč metrski progi osvojil drugo mesto in se ovenčal še s srebrno medaljo. Odkar je slalomska in spustaška tekmovanja na divjih vodah zamenjal za sprint na mirnih vodah, doživlja nov preporod. Zakrajšek je tako prvič v svoji karieri stopil na stopničke na tekmah za svetovni pokal na mirnih vodah in premagal bolj izkušene tekmovalce. V Moskvi je najprej v finalu A na tisoč metrov zasedel nevhaležno četrto mesto, nato pa naslednji dan še izboljšal svojo uvrstitev ter priveslal bron in srebro.

Svojo dobro pripravljenost je osemindvajsetletni trzinski kajakaš pokazal že na prejšnji tekmi svetovnega pokala v nemškem mestu Duisburg, kjer je bil na 500 metrov dolgi progi 19., na še enkrat daljši olimpijski progi pa osmi. S tem rezultatom se mu sicer ni uspelo uvrstiti na olimpijske igre v Londonu, a je v Moskvi dokazal, da vseeno sodi med najboljše svetovne kajakaše.

IP

Pogovor s coachinjo in ustanoviteljico podjetja Vinkom, Florence Mario Bratuž

Ljudje moramo biti neodvisni v soodvisnosti

»In narava deluje točno tako. Prvi korak je, da si priznamo, da smo tudi mi del narave, zato se do nje ne moremo egoistično obnašati. Eno smo,« je prepričana Florence Maria Bratuž, ki jo Trzinci poznajo predvsem po pozitivni energiji in nasmehu, s katerim nikdar ne varčuje. Sicer pa se podjetnica z zanimivo življenjsko filozofijo precej ukvarja z odnosi med ljudmi, ki bi bili po njenem mnenju veliko bolj pristni, če bi jih vodilo medsebojno zaupanje in sodelovanje. Je ena izmed srečnic, ki jo osrečuje, kar počne, dandanes pa si predvsem prizadeva, da bi na pot do uspeha popeljala še druge ...

Kako bi se na kratko predstavili Trzincem, ki vas še ne poznajo?

Menim, da me v Trzinu kar dobro poznajo, in to kot nasmejana ženska, ki enako spoštuje vse ljudi, ne glede na status in poklic, ki ga opravljajo. Mislim, da me imajo kar radi, saj jim pogosto nekako dvignem motivacijo. Ker v ljudeh okrog sebe vidim dobro, se tudi sami počutijo dobro.

Kako pa ste povezani s Trzinom in njegovimi prebivalci?

Oče je vodil podjetje v Trzinu več kot trideset let. Tam sem delala tudi jaz, šlo pa je za prodajo avtomobilov. Nato sta se lastnika odločila, da bosta podjetje prodala, tako da smo se vsi zaposlili v novem podjetju BMW Avto Aktiv. Potem sem odšla v Ljubljano, kjer sem sprva delala kot menedžerka, kasneje pa kot vodja izobraževanja. Kmalu sem ugotovila, da zaposleni v tujem podjetju ne delajo s tako strastjo, kot sem jaz delala v domačem podjetju. Nezačuden delavci pa lahko naredijo veliko škode. Zato sem se začela spraševati, zakaj do takšnega nezadovoljstva pravzaprav sploh prihaja.

Torej vas je že dalj časa vleklo k delu, ki ga opravljate danes?

Ja, ta pot mi je bila gotovo namenjena, ker sem prepričana, da smo ljudje vsak trenutek na pravem mestu. Življenje je igra in je šola. Ko nanj začnemo gledati drugače, se nam tudi samo približa v prijaznejši luči. V resnici sem iz vseh svojih poslovnih in osebnih izkušenj prišla do neke svoje filozofije, in o tem danes tudi predavam.

Kakšna pa je ta filozofija?

Ljudje smo se rodili z različnimi funkcijami. Tako kot ima v človeškem telesu vsaka celica in vsak organ svoj namen, ima tudi vsaka stvar v naravi svojo nalogo. Preprosto povedano, krava daje mleko, kokoš jajca, čebelnica pa med. In ljudje smo del narave, zato imamo tudi različne temperamente. Pomembno je, da vsak sebe dobro spo-

zna in se vpraša, kaj lahko ponudi drugim, kako je lahko koristen. Domača vzgoja in šolski sistem pa je precej pripomogel k temu, da smo že kot otroci malce potlačili svoj jaz.

Ko na primer znotraj podjetja nastane nek problem, navadno pomislimo, kaj je treba storiti, kdo bo to izpeljal, zakaj in pa kako. Ljudi pa lahko po karakterju delimo na kolerike, sangvinike, flegmatike in melanholike. Kolerik hoče biti šef, sangvinik je veseljak in navadno dober trgovec; so vizionarji in vidijo v naprej. Flegmatik bo hotel vedeti, kdo bo kaj naredil, zato da bo imel mir, melanholik pa je natančen in bo vedel, kako zadevo izpeljati.

Tako je v podjetju, družini in naravi. Ljudje moramo sodelovati in se sprejemati v vsej svoji različnosti.

Če prav razumem, se tudi poklicno ukvarjate s takšno filozofijo. Mi lahko poveste kaj več o svojem podjetju?

Od novembra imam podjetje VinKom – zmagovalna komunikacija. Ukvarjam se s coachingom, iskanjem potenciala v posameznikih in timih. Opravljam tudi letne razgovore, predavam ter vodim poslovni klub z enakim namenom.

Je takšnih podjetij v teh časih veliko?

Podjetij za izobraževanje je danes ogromno. Skorajda jih je že več, ki bi izobraževali, kot je na voljo dela. V preteklem letu sem imela tri predavanja in zdelo se mi je zanimivo, da sem bila s strani slušateljev ocenjena enako visoko kot dva kolega, ki predavata že 15 let.

Kaj je po vašem mnenju ključna težava sodobnega človeka?

Velik problem je ta, da imamo ljudje slabo samopodobo in razmišljamo na način »nisem dovolj dober«, namesto da bi iskali pot, kjer bomo najboljši. Kako pa vemo, katera pot to je? Tista, po kateri nas vodijo želje. Želje nam povedo, kje je naša pot. Vsi imamo pravico uresničevati svoje želje, biti uspešni, zadovoljni. Narava sama je na primer poskrbela za puberteto, ki je obdobje, čas, ko mladostnik deluje po svoje. Seveda mu moramo postaviti določene okvirje, kljub temu pa dopustimo, da deluje po svojih željah.

Mislim, da ljudje tudi zbolevajo zato, ker niso zadovoljni. Bojijo se začeti na novo in spreminjati svoje življenje, ker so se preveč navadili na svojo dotedanjo situacijo.

Kako pa v vašem podjetju lahko pomagate tem ljudem, ki jih verjetno ni malo?

Človeka vedno najprej poslušam, veliko sprašujem, da ugotovim, kakšne vzorce ima in kje tičijo njegova omejujoča prepričanja, kot je denimo mišljenje, da ni dovolj dober. Ko ugotovim, kje se skrivajo ti vzorci, mu dvignem vrednost in ponudim vero v njegove sposobnosti. Mnogim sem na ta način že pomagala, da so postali zelo uspešni.

Kateri pa je naslednji korak? Jim kasneje pomagate tudi pri iskanju zaposlitve in odločanju, na katerem področju zaposlitev sploh iskati?

Naj povem, da imam podjetje šele pol leta, tako da sem morala tudi pri sebi najti področje, na katerem lahko ljudem najbolj pomagam. Pred tem sebe nekako nisem nič tržila. Do sedaj pa sem najbolj pomagala podjetnikom. Delam v smeri preobrazbe miselnosti, da

Ljudje začnejo drugače gledati nase in posledično tudi na druge ljudi. Ugotavljam, da tisti, ki ne izživijo svojega jaza, bolj potrebujejo »nalepke« oziroma statusne simbole, po drugi strani pa poznam zelo uspešne podjetnike, ki jih materialne dobrine sploh ne osrečujejo več. Mislim tudi, da je prav, da je prišlo do zdajšnje krize, ki je po mojem mnenju kriza vrednot. Nikomur več ne zaupamo, niti sebi ne. Zato moramo najprej spremeniti odnos do sebe, potem pa bo tudi pot do ostalih ljudi bolj odprta.

Sklepam, da se v aktualnem času krize k vam po pomoč zateče vedno več ljudi ...?

Ja, povpraševanja je res vedno več. Sama sem dolgo časa iskala bližnjico, ki sem jo nato našla. Namreč, ljudje imamo dve vrsti čustev: tista, ki izhajajo iz ljubezni, in tista, ki izhajajo iz strahu. Kadar delamo z ljubeznijo, se prijetno počutimo, če pa delujemo iz strahu, ki ga dobimo skozi čas, smo jezni, žalostni, zavistni, ljubosumni... In takrat se počutimo slabo. Čustva ti vedno povejo, kje si in kaj želiš. Zato je pomembno, da delujemo iz ljubezni in si med seboj pomagamo. Če gre vam dobro, bo šlo tudi nam dobro. Tak je tudi slogan našega podjetniškega kluba.

Kako bi torej svetovali ljudem, ki na primer že dalj časa ne najdejo zaposlitve?

Vse se da. Omejitev ni. Če poznamo svoje sposobnosti, moramo poiskati potrebo. Torej reševati nek problem. Ne moremo delati nekje, kjer potrebe ni. Morda je potrebno iskati drugačne poti, ne le sedeti pred računalnikom in pošiljati prošnje. Sama hodim na podjetja, ki razpisov sploh niso objavila, in kar naravnost povem, kako jim lahko pomagam. Sploh pa morajo ljudje, ki so ostali brez službe, vedeti, da imajo zagotovo dovolj moči in da je to za njih zares enkratna priložnost, da ugotovijo, kdo so in kako so lahko koristni. Naj se gibljejo med podobno mislečimi ljudmi, četudi kdaj kakšno stvar naredijo prostovoljno. Za stare sisteme, tako šolske kot

tudi zaposlitvene, se je izkazalo, da dandanes ne delujejo več. Treba je začeti razmišljati drugače, imeti vero in energijo, da bi dosegli svoj cilj.

Kar nekajkrat ste v najinem pogovoru omenili naravo. Kako pa ste sami povezani z njo?

Približno 30 let že tečem, navadno po gozdu. Tam danes srečujem ljudi, ki jih prej nikoli nisem, kar pomeni, da ljudje v naravi res iščemo določeno zatočišče. Tudi sama se v naravi umirim in najdem energijo. Berem knjigo Sanje Rozman o zeliščih. V naravi dobiš vse! Za vse je poskrbljeno. Moj sin, moja sestra in moj brat imajo vrtove ter se ukvarjajo z ekokulturo, moj oče pa je imel ves čas golobe. Sama imam goloba na svoji vizitki, saj je golob simbol miru, povezovanja. Skratka, vedno bolj čutim povezanost z naravo. Mislim, da nikoli ne moremo biti pametnejši od nje.

Tjaša Banko

Waldorfski šolarji so obiskali proizvodni obrat Pekarne Pečjak

Med rogljički, jeklom in plastičnimi kapicami

Kako rogljiček vzhaja? Kateri stroj ga napolni in s čim? Kako hitro zamrzne in zakaj? Povejte še kaj! Tako je vrvelo v proizvodnem obratu Pekarne Pečjak v Trzinu, ko so jih obiskali učenci tretjega razreda Waldorfske šole Ljubljana.

Obisk proizvodnje Pekarne Pečjak je zagotovo nekaj posebnega, saj zaradi strogih higienskih standardov in varnosti vsak

obisk zahteva posebne ukrepe s strani zaposlenih in obiskovalcev. Waldorfski šolarji so si ta izlet zaslužili v nagradni igri. Pred vhomom v proizvodnjo so si z veseljem nadeli zaščitne halje, kapice in zaščito za obuvala. Proizvodnjo zamrznjenih izdelkov in jajčnih testenin so si ogledali v okviru spoznavanja različnih poklicev, kot je povedal direktor Pekarne Pečjak **Silvester Pečjak**, pa jih je zanimalo prav vse.

»Otroci so z zanimanjem opazovali, kako »hitijo« izdelki po proizvodnih linijah in v zamrzovalne komore, pa nato na pakirne linije in v škatle. Pokazali smo jim detektorje kovin, ki skrbijo, da v izdelke ne zaide prav nič nepričakovanega, sodoben način pranja proizvodnih linij, ki omogoča neprekinjeno skrb za higieno, in še marsikaj,« je pojasnil Silvester Pečjak, ki je hkrati priznal, da v takih obiskih, čeprav so za podjetje dodatna skrb, vedno zelo uživa, saj rad predstavi vrhunsko znanje in tehnologijo, ki sta združena v trzinskem proizvodnem obratu.

Otroci so na koncu izdelke seveda lahko tudi poskusili. Morda je bil med sladkosnede tudi kak bodoči tehnolog, ki ga bo prav obisk Pekarne Pečjak usmeril na izbrano poklicno pot.

PP

Računovodski servis LERMANI praznoval 20 let poslovanja

V Trzinu je prijavljenih več kot 700 podjetij. Njihovo število se spreminja. Nekatera ugašajo, pojavljajo se nova. Nekatera imajo v Trzinu le sedež, druga pa se dejavno vključujejo tudi v življenje Trzina. Eno takih podjetij je računovodski servis Lermani, ki je pred kratkim praznoval dvajset let delovanja. Okrogli jubilej so 25. maja v krogu svojih naročnikov in prijateljev praznovali v kulturnem domu Groblje, med častnimi gosti praznovanja pa je bil tudi trzinski župan g. Anton Peršak, ki je v svojem vzpodbudnem nagovoru poudaril pomen delovanja takih podjetij, kot je računovodski servis Lermani v našem okolju.

Vsako podjetje s svojim obstojem izpolnjuje nek namen, uresničuje neko poslanstvo. Jasnejša kot je ta predstava osnovnega poslanstva podjetja, bolj nedvoumno ga bo le-to lahko uresničevalo in mu sledilo, jasneje ga bodo lahko uresničevali zaposleni, podjetje pa se s tem lažje spreminja in prilagaja okoliščinam ter hkrati ostaja osredotočeno in zvesto svojemu temeljnemu namenu.

Cilji podjetja LERMANI so dolgoročni, njihove vrednote pa kvaliteta, strokovnost, znanje, izkušnje, poštenost in zaupen odnos. Znani so po prijaznem odnosu, zanesljivosti in prilagodljivosti potrebam naročnikov. Osnovo njihovemu delu predstavlja kodeks Zbornice računovodskih servisov, temelječ na mednarodnem kodeksu etike računovodskega strokovnjaka.

Računovodsko dejavnost je podjetje pričelo leta 1992, ko so poslovni razlogi pripeljali ustanoviteljico podjetja, go. Dragico Koste-

rov, do nakupa takrat še nedelujočega podjetja LERMANI d. o. o., kjer je nadaljevala svojo podjetniško vizijo. Obseg dela se je hitro širil, saj je ugodno poslovno okolje in razpad velikih sistemov vodilo v odpiranje čedalje več podjetij, ki so povpraševala po storitvah računovodstva.

Kar se je začelo s specializiranim vodenjem poslovnih knjig družbam z omejeno odgovornostjo, se je po letu 2005 nadaljevalo s širitvijo dejavnosti na vrsto informacijskih funkcij, kot so davčno, poslovno in finančno svetovanje. Današnji naročniki so poleg družb tudi samostojni podjetniki, društva, zavodi in gospodarska združenja, kajti v podjetju LERMANI d. o. o. se zavedajo, da je uspešnost uporabnikov med drugim odvisna od kvalitete poslovnih odločitev, te pa od kvalitete informacijskih podlag odločanja. Urejeno in stimulatивно delovno okolje, visoka strokovna usposobljenost, prijaznost, osebni pristop, posredovanje razumljivih informacij, prilagajanje naročnikom oz. uporabnikom, sprotne seznanjanje in najsodobnejša informacijska tehnologija so bili vseskozi osnova za rast podjetja, za kar so leta 2010 pri Gospodarski zbornici Slovenije tudi prejeli nagrado za »naj računovodski servis« v kategoriji »srednji«.

S svojo strokovnostjo so v podjetju LERMANI d. o. o. prepričali mnoge, ki jim zaupanje izkazujejo z dolgoletnim sodelovanjem. Med naročniki imajo tudi veliko trzinskih podjetij in podjetnikov. Uspešno prehojena pot kaže, da podjetje ne primanjkuje moči, in dokazuje, da so ravnali pravilno.

Teden zdravja

Občina Trzin je v sodelovanju z društvi strnila nekaj prireditev v teden, ki so ga organizatorji poimenovali Teden zdravja. Že v nedeljo, 20. 5., so člani Kolesarskega društva Feliksi pripravili kolesarsko prireditev Družina na kolesu. Sledilo je predavanje o diabetesu, pripravili pa so tudi predavanje o pripravi na zimsko sezono.

Organizatorjem je nekaj težav povzročilo vreme. Gozdno učno pot, ki so jo neuradno odprli že konec marca, so uradno predali namenu v sredo, 23. 5. Na začetku poti je zdaj postavljena tabla, ki pojasnjuje in označuje pot, ob sami poti pa so dodali smerokaze za lažje iskanje označenih dreves. Ob tej priložnosti so spregovorili predsednica turističnega društva Trzin, Joži Valenčak, ravnateljica OŠ, Helena Mazi Golob, in predstavniki Zavoda za gozdove. Pohoda po poti pa zaradi dežja niso izvedli.

V četrtek je Športno društvo Trzin v sodelovanju z OŠ Trzin in pod pokroviteljstvom Občine Trzin izvedlo otroško olimpijado. Otvoritveni krog so vodile najboljše športnice OŠ Trzin, otvoril pa jih je kar sam trzinski župan Tone Peršak. Namen otroške olimpijade je navdušiti najmlajše za druženje ob športu in je netekmovalnega značaja. Olimpijade se je udeležilo več kot 120 otrok, spremljali pa so jih starši, ki so bili ta dan navijači. Vsak

Drugo otvoritev gozdne poti je motil dež

udeleženec je prejel spominsko majico, žal pa tudi ta dan vreme ni pustilo, da bi se prireditev končala. Dež je prekinil prireditev že po nekaj minutah. Vsem udeležencem vseeno čestitamo.

Teden zdravja so zaključili v petek, ko so organizirali Cooperjev tek in test hoje na 2 km, sledilo pa je tekmovanje neaktivnih strelcev z zračno puško. Temu je sledila še vadba za zdravo telo. Ob množici prireditev je vsak našel kakšno zase, tako da so bili obiskovalci prireditev zelo zadovoljni.

Diabetes – bolezen moderne dobe

Proti koncu muhastega maja je v Trzinu potekal teden zdravja pod pokroviteljstvom Občine in v sodelovanju s trzinskimi društvi. TD Kanja je organiziralo predavanje Diabetes, ki ga je vodila simpatična predavateljica gospa Mojca Jelen iz Zdravstvenega doma Ljubljana. Ker je že vrsto let zaposlena v laboratoriju, nam je teoretično in praktično razložila, kaj je diabetes. Najprej nam je nazorno predstavila sladkorno bolezen in njene glavne značilnosti. Obrazložila je, kako sladkorna bolezen nastane, kateri so njeni možni zapleti in katere so spremljajoče bolezni.

In kaj sploh je sladkorna bolezen? Poznamo več vrst tako imenovanih tipov sladkorne bolezni. Vsem je skupno, da je raven sladkorja oziroma glukoze v krvi previsoka. Glukoza je nujno potrebna za normalno delovanje naših organov. Zlasti možgani brez nje ne morejo, zato jo potrebujejo vsak trenutek. Gre torej za nekakšno gorivo, ki ga naše telo uporablja za svoje delovanje. Zato je treba v krvi stalno vzdrževati zadostno raven glukoze. Ta pride v naše telo s hrano, ki jo zaužijemo. Poznamo več tipov sladkorne bolezni, najpogostejše pa sta bila omenjena dva tipa.

Tip 1 imenujemo tudi mladostna sladkorna bolezen in se navadno razvije zelo hitro. Bolnik navaja slabost in utrujenost, pojavi se izrazito povečana žeja in pogosto uriniranje, prisotno je hitro hujšanje. Takoj po odkritju bolezni je treba začeti zdravljenje z insulinom, ki traja do konca življenja.

Tip 2, imenovan tudi starostna sladkorna bolezen, se navadno razvija postopoma več let. V začetku zdravniki predpišejo samo dieto in šele kasneje tablete ali injekcije. Zelo pomembno je, da pacient nadzoruje bolezen, ki načeloma ne boli, je pa neozdravljiva, saj z leti povzroča kup spremljevalnih in zelo hudih obolenj. Pri ne-nadzorovani bolezni lahko bolnik doživi tudi hipoglikemijo, kar pomeni nenormalno znižana koncentracija glukoze v krvi, torej nihanje krvnega sladkorja. Znaki pa so utrujenost, napetost, slabo po-

čutje ... Hiperglikemija pa je nenormalno povišana koncentracija glukoze v krvi. Posledica so različne komplikacije, lahko tudi smrt. Za preprečevanje oziroma lajšanje te bolezni pa je predpogoj, da nimamo čezmerne telesne teže, da ne uživamo prevelike količine nezdrave hrane in da se redno gibamo, priporočljiva je vsakodnevna hoja in rekreacija, primerna starosti. To pa je že druga zgodba, katero vsi dobro poznamo, le da za svoje zdravje naredimo premalo.

Dunja Špendal

Spoštovani! Rada bi izrazila ogorčenje nad organizatorji Tedna zdravja v Trzinu, ki so na predavanje o diabetesu povabili mojo znanko Mojco Jelen. Mojca je samohranilka in si skuša s predavanji, ki jih pripravlja zelo strokovno in kakovostno, nekako izboljšati družinski proračun. Tudi za predavanje v Trzinu se je skrbno pripravila, pripeljala pa se je iz Litije, kjer živi. Lahko si predstavljate, da je bila neprijetno presenečena, ko ji je pred predavanjem organizatorka dejala: »Ja, pri nas pa to večinoma delamo na prostovoljni ravni!« kar naj bi pomenilo, da za predavanje ne bo dobila honorarja ali povrnitev stroškov. Predavateljica je svoje delo korektno opravila, vendar je izpustila merjenja sladkorja pri obiskovalcih, kar je imela tudi v načrtu. Na koncu ji je organizatorka z veliko muko zagotovila vsaj denar za potne stroške. Ko sem izvedela za to, sem bila ogorčena. Mislim, da bi bilo prav, da organizatorji raznih predavanj v Trzinu v prihodnje svojim povabljenim gostom že vnaprej povedo, da naj ne računajo na honorarje. Koliko kakovostnih predavateljev bodo dobili, pa je zanimivo vprašanje.

Naslov v uredništvu

Trzinska pomlad se je iztekla

V soboto, 16. junija, se je z dnevom čarobnega gledališča izteklet letošnji letni festival Trzinska pomlad. Spet lahko zapišemo, da so se organizatorji potrudili. Pet zaporednih sobotnih popoldnevov in večerov so napolnili z res pestrim in zanimivim programom, ki je lahko vsaj s katero od prireditev zadovoljil še tako izbirčne obiskovalce. Člani Kulturnega društva Franca Kotarja Trzin, ki so letos spet dobili možnost, da so bili organizatorji Festivala, so se res potrudili in v Trzin povabili zares kakovostne umetnike, ki se jih ne bi branili niti na drugih večjih in bolj uveljavljenih festivalih. V programu je bilo veliko zanimivih dogodkov, ki pa žal, že po običaju, niso bili deležni take pozornosti Trzinčev in okoličanov, kot bi si jo zaslužili. Saj obisk niti ni bil tako slab, vseeno pa bi si marsikatera predstava ali dogodek zaslužila precej več zanimanja tistih, ki so jim bile prireditve namenjene. Nekaj težav je organizatorjem povzročilo tudi slabo vreme, še zlasti v soboto, 9. junija, ko je bil dan za pšatcarije. Organizatorji so pripravili res veliko zanimivih stvari za najmlajše, a je bil obisk zaradi dežja nedvomno slabši, kot bi sicer bil, delavnice in igrice pa bi se bolj razživele, če bi jih pripravili tam, kjer so jih načrtovali, in ne v pretesni avli Centra Ivana Hribarja. Žal je bila to v tistih razmerah, ko so drugi organizatorji svoje napovedane prireditve odpovedovali, najboljša možna rešitev.

Novost letošnjega festivala je bilo novo prizorišče: Pšatcijeva promenade. Prvi dan festivala so na bregu Pšate, vzdolž teniških igrišč, postavili stojnice z najrazličnejšimi umetniškimi izdelki in za različne otroške delavnice, v kotu med Taubi centrom in šolskim igriščem pa je nastal koncertni prostor s priročnim gostinskim prostorom. Vsi obiskovalci so bili nad idejo navdušeni; tisti prostor bi res lahko še uporabljali za podobne prireditve. Žal pa je bilo prvi dan sorazmerno malo obiskovalcev, tisti, ki so se sprehodili po promenadi, pa so večinoma le za krajši čas »popasli firbec«, potem pa odkorakali v varen in suh pristan svojih domov. Ko se je začel nastop Brencel bande, smo poslušalci celo obžalovali, da se glasba od tam ni glasneje širila proti soseski T3, saj bi poskočni ritmi v stilu ljudske glasbe različnih narodov, še zlasti tistih iz jugovzhodne Evrope, zagotovo pritegnili več obiskovalcev. Je pa res, da je tudi prav, da glasba, razen mogoče za sosesde na desnem bregu Pšate, za druge stanovalce okoliških hiš ni bila moteča. Vsekakor je bila izbrana glasbena skupina ravno pravišnja za tisti prostor.

Že po običaju se je domače gledališče na Festivalu predstavilo s premiero svoje predstave. Tokrat so pripravili zgodovinsko histerijo Arthurja Milerja Lov na čarovnice. Pod vodstvom režiserke Tatjane Peršuh so nastopajoči spet dokazali, da imamo dobre igralce, ki mimo stopijo ob bok tudi drugim podobnim ljubiteljskim skupinam. Omeniti je treba tudi nastop članov Mestnega gledališča iz Ptuja, med katerim sta se z dramo Picasso predstavila ugledna igralca Pia Zemljič in Radko Polič – Rac.

Kako uveljavljene goste so v Trzin privabili organizatorji letošnje Trzinske pomladi, so se lahko prepričali tudi v soboto, ki so jo festivalovci poimenovali Dan besede. Župan občine Trzin g. Anton Peršak je v svojem že znanem slogu gostil kar tri uveljavljene literate: pesnika in dramatika Borisa A. Novaka, pesnico Veroniko Dintinjano in trzinskega rojaka pisatelja in pesnika Janija Virka. Literarni večer pa je s prijetnim nastopom zaokrožila pevka, pianistka in skladateljica Daša Gradišek – Dasha. Nastopajoči so po svoje predstavili svoje ustvarjanje, poslušalcem pa so prebrali tudi nekaj odlomkov iz svojih del.

Vsekakor je trzinski festival tudi letos upravičil svoj namen. V poplavi drugih prireditev, v času, ko se ljudje več ukvarjajo z drugimi mediji, je v Trzin prinesel nekaj pristne sodobne kulture in je obogatil vse, ki so obiskali katero od festivalskih prireditev.

Miro Štebe

Zaključek sezone 2011/12 za kulturnike

V kulturni sezoni od septembra do junija je domače kulturno društvo KUD Franca Kotarja Trzin skupno pripravilo več kot 40 dogodkov in prireditev, ki jih je obiskalo preko 1500 ljudi. V lastni produkciji so nastale štiri gledališke premiere – Janko in Metka, Snežna kraljica, Medvedek Pu in Lov na čarovnice. V okviru sezone novosti, gledališkega abonmaja, so gostili 6 predstav drugih gledališč, med njimi tudi Špas teatra, Gledališča Glej in Mestnega gledališča Ptuj. Zvrstila so se tudi „izredna“ gostovanja predstav Črna komedija, Topshit, Mamo ste pa kar živo pokopali? ter plesne predstave The Daddy Project. V okviru otroškega kluba Franckov živžav pa so pripravili 6 gostovanj ter 5 ustvarjalnih delavnic, ki so predstavam sledile. Ob zadnjem Franckovem živžavu so člani KUD-a za posladek pripravili slastne palačinke. Novost je bila tudi uvedba potopisnih predavanj, ki so jih domači organizatorji iz KUD-a organizirali 5; bila so dobro obiskana. Na njih so obiskovalci navidezno popotovali po Etiopiji, Keniji, Indoneziji in Papui, po ZDA in Kolumbiji. Za imetnike gledaliških abonmajev je bil vstop na potopisna predavanja prost.

Delo KUD-a poleg lastne produkcije ter oblikovanja kulturnega programa zaznamuje še tretja smer delovanja - organizacija festivala Trzinska pomlad ter nekaterih drugih občinskih prireditev, na primer proslave ob dnevu samostojnosti.

Poletje je čas za počitek, zato bodo vrata kulturnega doma za obiskovalce ostala zaprta. „Zaključek uspešne sezone bomo zopet proslavili s tridnevним taborjenjem ob reki Kolpi, kamor bomo povabili tudi člane društev, s katerimi smo v preteklih letih sodelovali,“ je povedala igralka Mirjam Štih.

Za prihodnjo sezono v KUD-u načrtujejo, da bodo pripravili kar dve premieri odrasle gledališke skupine, obdržali gledališki abonma ter potopisna predavanja, negotova je le prihodnost otroškega klubskega programa, ker je le-ta povezana z velikimi stroški v primerjavi z obiskom, ki ga dosega, in bi bilo pri tem potrebno sodelovanje s knjižnico in osnovno šolo, kot so ugotavljali člani upravnega odbora KUD-a. No, kakor koli že bo, organizatorji srčno upajo, da se prireditve udeležujete v še večjem številu tudi v prihodnji sezoni!

(bc)

Delavnice in »grajsko doživetje« v gradu Jablje

V nedeljo, 3. junija, so bile v gradu Jablje delavnice, ki jih Turiščno društvo Kanja tradicionalno pripravi vsako leto. Na delavnicah so sodelovali rezbarji, slikarji in vezilje.

Pod obokanimi stebrišči so rezbarji, ki jih je bilo letos največ, postavili svoje »delovne« mize in na ogled postavili svoje izdelke, predvsem novejša stvaritve. Na delavnici so njihova rezbarska dleta nežno dolbla in se zažirala v lesno maso in ustvarjala nove izdelke.

Ob lesenih skulpturah so se namestile vezilje in razstavile prefinjene elegantne bele prte in prtičke, vezene v rišelj vzorcih. Njihove roke so zavzeto in natančno vezle narisan vzorec na tkanini in vezenina je počasi dobivala novo obliko.

V osrednjem delu arkadnega hodnika so imeli svoj prostor slikarji, postavili so svoja slikarska stojala in slikali. Belina platen je počasi izginjala in čopiči so risali motive iz čudovite grajske okolice, okolice Trzina, gradu Jablje ali pa so si motiv slikarji izbrali sami. Letos se je slikarjem pridružil nekaj otrok, in v bodoče je smiselno razmišljati tudi o otroški likovni delavnici. Likovne delavnice so se udeležili slikarji iz Likovnega društva Mengeš, Likovnega društva Senožeti Radomlje, Univerze za tretje življenjsko obdobje Lipa iz Domžal in Ljubljane ter slikarji iz Centra aktivnosti Trzin.

Letos se je delavnic prvič udeležil »grajski pisar« Stane Osolnik, ki je s svojo opravo in pisavo v kaligrafski maniri razveselil marsikaterega obiskovalca.

Vreme je bilo lepo, zato se je v gradu ustavilo precej obiskovalcev, ki so se vračali iz nedeljskega sprehoda oz. izleta na bližnje Dobeno ali Rašico. Z zanimanjem so si ogledali razstavljene skulpture, vezene in slike ter občudovali umetnike med njihovim delom.

Po končanih delavnicah je Turistično društvo pripravilo piknik za vse udeležence delavnic in ostale člane društva.

Navzoče je pozdravila predsednica društva ga. Jožica Valenčak in se poimensko zahvalila vsem zaslužnim članom, ki so pomagali pripraviti piknik. Še posebej se je zahvalila vsem udeležencem delavnic, zaželela jim je veliko ustvarjanja in jih že povabila na srečanje čez eno leto.

Z odličnim mesnim izborom in ostalimi jedmi se je izkazala Mesarija Arvaj, nekatere udeležence pa smo prispevale različne sladice. Z belim in rose vinom nas je odžejal Franček Valenčak, ki nas je prijetno presenetil s svojim odličnim pridelkom iz bizelj-skega območja. Za gurmansko poslastico je poskrbel Tomo Ho-

man, ki nas je pogostil z vrhunskimi siri. Da je kruh brez umetnih dodatkov resnično boljši, okusnejši in bolj zdrav, nas je prepričala Pekarna Kralj. Tako smo uživali pod grajskimi arkadami, se počutili prav grajsko in tudi gostija je bila grajska.

Majda Šilar

Odličen nastop v Bistrici ob Dravi

V zeleni oazi Bistrica ob Dravi se je slovenskim folkloristom od Ljutomera pa tja do slovenske Obale pridružila tudi folklorna skupina Trzinka iz Turističnega društva Kanja Trzin. Že drugo leto sodelujemo na tradicionalnem 14. srečanju veteranskih in upokojenskih folklornih skupin Slovenije, ki je bilo tokrat v soboto, 9., in nedeljo, 10. junija.

Obiskovalci srečanja in sami folkloristi so imeli kaj videti. Avtor odrske postavitve Splet prekmurskih plesov je bil naš učitelj Janez Florjanc - Fofo. Organizator KUD Svoboda Bistrica ob Dravi je za folkloriste iz vse Slovenije lepo poskrbel, še posebej zato, ker so prav za nas v nedeljo naročili sončne žarke. V njihovem okolju smo se počutili odlično, zato se jim iskreno zahvaljujemo. Z našimi lepimi belo-črnimi in z rožicami obarvanimi predpasniki ter drobnimi cveticami na prsih smo prav poživili nastope. V duhu zadovoljstva in sreče, da lahko plešemo ples slovenskih pokra-jaj, je bil naš nastop odličen.

Štefka Prelc

12. KULTURNI POLETNI FESTIVAL
STUDENEC 2012

PREMIERA
petek
13. julij 2012
ob 21. uri

Ponovitve:
sobota in nedelja
14. in 15. julij
ob 21. uri

petek, sobota in nedelja
20., 21. in 22. julij
ob 21. uri

četrtek, petek, sobota in nedelja
26., 27., 28. in 29. julij
ob 21. uri

petek in sobota
3. in 4. avgust
ob 21. uri

DOMAČA GLEDALIŠKA PREDSTAVA
KOMEDIJA
Jaroslav Hašek
DOGODIVŠČINE DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA
Po predlogi A. Aranickega dramatičiral in spenil: **Roman Končar**

V vlogi Švejka:
Konrad Pižorn - KONDI

Prigledba in režija: **Alojz Stražar**

Igrajo: **Konrad Pižorn - Kondi, Jože Vunšek, Primož Ložar, Jure Sešek, Metod Paldič, Robert Vrčon, Urša Sešek, Rajko Majdič, Brigita Hrovat, Zoran Potočan, Pia Brodnik, Eva Majdič, Tomaž Usenik, Avguštin Gales, Irena Capuder, Roman Zorman, Špela Prenar, Stane Zemljarič, Milan Capuder, Luka Sešek, Tadej Stražar, Jan Kos, Jože Prašnikar, Vida Kovač, Ana Kovač, Maruša Lampret, Rok Ravnikar, Klemen Zabret, Uroš Ravnikar, David Homar** in drugi.

Nastopilo bo preko 80 igralcev, plesalcev in pevcev.

Poletno gledališče Studenec

Cena vstopnice:
odrasli **15 €**, otroci **10 €**,
nedeljske predstave: **popust 2 €**

sobota
8. september 2012
ob 19. uri

Poletno gledališče Studenec

Razstava na prostem in v prostorih Kulturnega društva Miran Jarc
Miha Kač

Pogovor s kiparjem bo vodil **Silvo Teršek**.

Informacije in nakup vstopnic po telefonu:

051 / 61 61 51 (Marjana)
051 / 61 41 41 (Urša)
051 / 61 61 71 (Mari)

vsak dan od 9. do 12. ure in od 16. do 19. ure

Nakup vstopnic preko spleta:
www.studenec.net

Piknik za spomladanski zaključek aktivnosti v CAT

V petek, 8. 6., je Center aktivnosti Trzin priredil piknik v koči smučarskega društva v Dolgi dolini. Prisotni so bili vsi udeleženci, ki so v času od oktobra do konca maja obiskovali tečaje in delavnice v prostorih doma starejših občanov v Trzinu.

Na začetku je navzoče pozdravila direktorica ga. Irena Gričar in izrazila zadovoljstvo, da se Trzinci tako številno udeležujemo aktivnosti, ki jih nudi Center. Tudi anketa, ki je bila razdeljena med obiskovalce aktivnosti, je pokazala zanimanje in odobravanje za vse programe. Povedala je, da niso vsi prostori primerni oziroma ustrezni za posamezne dejavnosti, vendar druge možnosti v okviru doma ni. Prepričana je, da se da z dobro voljo tako s strani udeležencev kot tudi mentorjev doseči optimalne uspehe.

Pohvalila je go. Katarino Pezdirc, ki se v največji meri trudi in usklajuje tako programe kot razpoložljivi čas mentorjev, in skrbi, da dejavnosti potekajo nemoteno. Ga. Gričarjeva se je zahvalila vsem prisotnim za udeležbo na delavnicah in tečajih in nas spet povabila na dejavnosti, ki se bodo pričele v mesecu oktobru. Veseli jo, da smo se udeležili piknika v takem številu, zaželela nam je še naprej veselo druženje in zaslužene počitnice.

Tudi letos sta se Katarina in Gašper izkazala kot izvrstna gostitelja, saj sta poskrbela za vse, kar na dober piknik sodi. Dobro se je odrezal tudi mojster žara Robert, ki mu je v kratkem času uspelo pripraviti okusne mesne dobrote, priloge in solate. V prijetni senci smrek smo uživali v okusni hrani, se pogovarjali in tudi zapeli. Gostitelja sta pripravila srečelov in vsi smo bili veseli lepih dobrot. Za konec smo se šli tombolo. Gašper je razdelil tombolske kartice, Katarina pa je klicala številke in jih črtala na tabli. Z navdušenjem in v pričakovanju nagrade smo črtali številke na svojih listkih in čakali, kdo bo imel prvi izpolnjeno vrstico. Tombolska vročica se je stopnjevala. Sreča se je nasmehnila Franciju Pavliču, predsedniku Društva upokojeencev, ki je dobil glavno nagrado. Preživelimo smo lep popoldan. Zahvalili smo se Katarini za trud pri organizaciji piknika ter tako zaključili »šolsko leto«.

Nagrade za srečelov na pikniku so prispevali:

Avto aktiv, d. o. o., Trzin, Sitotisk Pogačar Gregor, Hudo, Buon Piatto, Mengeš, Rodex, d. o. o., Rova, Lekarna Trzin, AS Honda, Trzin, Frizerski salon Teja, Mengeš.

Majda Šilar

Razstava Jožeta Töniga

V torek, 29. maja, je bila v Centru Ivana Hribarja v Trzinu otvoritev razstave akademskega slikarja, kiparja, grafika in restavratorja Jožeta Töniga. Umetnik se je rodil v Trzinu, družina pa se je kmalu preselila v Domžale, kjer živi in dela še danes. Po končani osnovni šoli v Domžalah je obiskoval Srednjo šolo za oblikovanje in nadaljeval študij na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Kiparske veščine se je učil pri prof. Dragu Tršarju, diplomiral pa je na oddelku grafike pri prof. Apoloniju Zvestu. Na podiplomskem študiju pa je magistriral iz restavratorstva in konzervatorstva.

Pričujoča razstava je prikaz le dela njegove ustvarjalnosti, saj na danem prostoru ni mogoče prikazati vse dejavnosti.

Ustvarjalna misel Jožeta Töniga se razpenja med kiparstvom in slikarstvom. Likovne kompozicije, ki nastajajo iz risarskih predlog, uspe realizirati v različnih tehnikah, vedno pa eksperimentira z novimi materiali, išče nove poti izražanja, hkrati pa sproža spoštljiv odnos do klasičnega izražanja v slikarstvu kot tudi v kiparstvu. To opazimo predvsem pri akvarelih in portretni plastiki, kjer realistično upodablja krajino ali človeško telo. Ustvarjalni proces ga mnogokrat zapelje v fantazijski svet, kjer se pojavljajo nove stilizirane figure. Pri mali plastiki se pri ženskih aktih čuti vpliv paleolitskih Vener, ki so podlaga tudi za večje skulpture iz drugih materialov. Ukvarja se z ilustracijami, risanjem karikatur, stenskim poslikavanjem ter izdelavo pustnih mask, ki prikazujejo znane osebnosti iz naše politike. Občasno pa se ukvarja z restavriranjem in konzerviranjem slik, kipov ali starih predmetov.

Pri umetniškem oblikovanju je potrebno znanje različnih poklicev, kot ga ima n.pr. mizar, ključavničar, krojač itd. Tako je Jože uvedel v svoje likovno snovanje tudi šivanje in lepljenje različnih materialov, s čimer je dosegel nove dimenzije linij in oblik, kar je uporabil tako v kiparstvu kot slikarstvu.

S pričujočo razstavo je dokazal, da je umetnik z veliko začetnico, ki zna v svojih delih zadovoljiti okus vsakega človeka.

Predsednica Turističnega društva Kanja Joži Valenčak je v uvodnem nagovoru pozdravila avtorja in vse navzoče. Poudarila je, da smo ponosni, da je Jože naš rojak, in nam je v čast, da si lahko ogledamo njegov ustvarjalni opus. Navzočim je bil na kratko predstavljen umetnikov življenjepis in njegovo delovanje.

Otvoritev razstave je popestrila njegova hčerka, ki je z igranjem na sintezator in s petjem pokazala, da je na pravi poti v svet glasbe in petja. Poleg Jožetove družine in sorodnikov se je otvoritve udeležilo veliko njegovih znancev, prijateljev in Trzinčev. Ob pogostitvi smo z Jožetom poklepetali, mu čestitali za izvrstno postavitve razstave in predstavitev njegovega ustvarjanja ter mu zaželeli še veliko ustvarjalnih navdihov.

Majda Šilar

Pravljice v glini

V maju je bila v Centru Ivana Hribarja na ogled razstava glinenih izdelkov. Razstavljali smo člani keramičarskega krožka Društva Lipa iz Domžal. Naša mentorica je priznana umetnica Lučka Šičarov, ki nas združuje že celo desetletje.

Za tokratno razstavo smo z glino zamesili like iz pravljic: Kraljič na zrnu graha, Muca Copatarica, Palčica, Trije prašički, Krtek, Povest o Jagibabi, Bacek Jon. Na ogled smo postavili tudi keramične telefone vseh možnih obdobj.

Tudi z mojimi »pravljicarji« smo si ogledali razstavo in se ob njej zelo dolgo zadržali. Vsi izdelki so izražali vsebine, ki smo jih osvežili z besedo in pesmijo. Otroška fantazija je najbogatejša, saj so ugotovili, da si lahko pravljичne osebe med seboj telefonirajo, ko imajo toliko telefonov na razpolago.

Veseli smo, da ste se ob naših izdelkih ustavljali tudi vi in nam v knjigo vtisov poklonili veliko vzpodbudnih besed. Hvala!

Sicer pa se nam v jeseni pridružite, imamo zelo delavno in družabno vzdušje. Dobrodošli in nasvidenje!

Mili Radmelič

Športnim prireditvam zagodlo vreme

Številne športne prireditve, ki so bile načrtovane v mesecu aprilu in v začetku maja, so odpadle zaradi spremenljivega vremena. Otroška olimpijada se je sicer začela po načrtovanem programu, a je huda nevihta le slabe pol ure po začetku tekmovanja preprečila njen nadaljnji potek. Tudi košarkarjem, nogometašem in balinarjem se ni uspelo zbrati na prireditvi Športne igre Trzin. Kljub odlični pripravi in velikemu trudu Športnega društva Trzin, predsednika Nejca Florjanca in ostalih, je tokrat zmagala mati narava.

Prvič v 14-letih je bil preložen tudi tradicionalni Tek Petra Levca. Več o načrtovani prireditvi in organizaciji takega dogodka nam je povedal Matjaž Erčulj.

V soboto, 9. junija, je tradicionalni Tek Petra Levca odpadel zaradi muhastega vremena. Boste prireditev ponovno pripravili in kdaj?

Daljša proga za tek je že sama po sebi strma, predvsem spust z Zgornjega Dobena proti Jabljam. Tako smo zaradi varnosti in strahu pred poškodbami tekačev ob neprestanem celodnevem dežju tek morali prestaviti. Razmočena blatna proga je že za sprehod nevarna, kaj šele za tek! Sam tek smo prestavili na soboto, 30. 6. 2012, urnik pa ostaja isti. Prvi start bo točno ob 15.30 izpred Centra Ivana Hribarja.

Bo načrtovani program prireditve ostal nespremenjen oziroma kaj bo vse zajemal?

Letošnji sobotni program je bil tako bogat zaradi sodelovanja društev med sabo. Tako je Kulturno-umetniško društvo Franca Kotarja izvedlo otroški del Trzinske pomladi, in sicer z delavnicami in predstavami v Centru Ivana Hribarja, vendar okrnjenega. Kot veste, pa je bila gasilska veselica odpovedana že zjutraj. Sam tek bo potekal po napovedanem programu, umikamo le tek s kužki. Torej: družinski kilometer, tek otrok in skupinski start na 10,5 in 5,5 km. Če bomo kaj organizirali za zabavni program po teku, trenutno še ne vem.

Letos bo torej že 14. Tek Petra Levca. Zakaj se prireditev imenuje Tek Petra Levca, kdo je bil g. Levec?

Tek se imenuje po preminulem Petru Levcu, ker je bil to zelo prizadeven športni delavec in predsednik Športnega društva Trzin. Bil je res vsestranski. Dober tekač, pa tudi na drugih športnih

področjih se je izkazal. Bil pa je tudi zelo zagnan organizator. Po njegovi zaslugi je Trzin dobil prvo asfaltirano športno ploščad za kulturnim domom, brez njega bi bile ideje o trzinskem smučišču v Dolgi dolini verjetno še vedno zgolj sanje, v svojem času je dobro organiziral delo drsalcev in hokejistov na trzinskem bajerju, spodbudil je delo z mladimi, tudi sicer je v njegovem času delo športnega društva dobilo neverjeten zagon. Med drugim je organiziral tudi prvi trzinski tek, takrat imenovan Tek po poteh NOB.

Organizirati takšno prireditev je kar zahtevna naloga. Se soočate s kakšnimi težavami pri organizaciji takšne prireditve, kdo vam je najbolj v pomoč?

Tek organizira Športno društvo Trzin, prireditev pa je tudi v letnem programu športa v Občini Trzin, zato ga Občina izdatno podpira. Sama organizacija teka je zahtevna predvsem zato, ker je potrebno progo oziroma traso dobro označiti, ob njej pa postaviti precejšnje število usmerjevalcev, ki še dodatno skrbijo za pravilno smer tekačev in njihovo varnost na cesti. Naprej je potrebno na štartu poskrbeti za pravilno beleženje rezultatov, na koncu pa seveda tudi za pogostitev, za katero poskrbijo člani ŠD, navadno vse skupaj popestrimo tudi z nekaj zabavnega programa, ki ga po navadi pripravi KUD Franca Kotarja. Prireditev je potrebno ustrezno prijaviti upravnim organom, dobiti nekaj sponzorskih sredstev in praktičnih nagrad za najboljše tekače in podobno. Letos, kot ste sami videli, nas je bilo za pomoč pri teku pripravljenih 25, kar je tudi minimalno število potrebnih pomočnikov. Če bi moral izpostaviti kakšno težavo pri organizaciji teka, bi rekel, da je najtežje pridobiti finančna sredstva, vse ostalo pa niti niso težave, le časa in ljudi mora biti dovolj, pa se vse naredi z veseljem. Tek, kot rečeno, organizira ŠD Trzin, tako da levji delež organizacije odpade na predsednika Nejca Florjanca, vendar mu po svojih močeh pomagajo tudi ostali člani ŠD in tudi ostali Trzinci. Bi pa izpostavil letošnje pokrovitelje teka. Glavni pokrovitelj je Občina Trzin, ostali pa so: Kelme, Inari d. o. o., Mr. Pet, Coca Cola, Stele plesk d. o. o., Salomon, Pevc d. o. o., Motorino Caffè in NLB d. d.

Kje se lahko vsi željni teka prijavijo za Tek Petra Levca, ki bo zdaj v soboto, 30. junija?

Prijavnico za Tek Petra Levca lahko dobite v Centru Ivana Hribarja ali v Motorino Caffè. Lahko pa tudi pišite na matjaz.erculj@gmail.com. Na družinski kilometer se ni potrebno prijaviti. Možne pa so tudi prijave na sam dan prireditve do 14.30 ure.

Iztok Plevelj

Premiera nove otroške predstave

Medvedek Pu

Dramska skupina Miki Miška je v pretekli gledališki sezoni postregla s kar tremi uspešnimi premierami, letošnjo pa so pričeli s simpatično otroško predstavo Medvedek Pu. Med predstavo ni manjkalo smeha, vtisi s strani publike po predstavi so bili le pozitivni.

Čeprav je morda kdo mislil, da si bodo mladi gledališčniki po zahtevni igri Snežna kraljica zadali še večji izziv, so tokrat raje stopili korak nazaj. Petnajstčlanska zasedba se je odločila, da uprizori predstavo Medvedek Pu, namenjeno najmlajšim, ki kljub svoji preprostosti otroke pritegne in jih zabava. In naloga jim je odlično uspela! Sicer je premierno uprizoritev spremljalo nekaj tehničnih težav, vendar nobena izmed njih ni bila nerešljiva.

Vloge so bile zopet odlično razdeljene. V naslovni vlogi je zaigrala Nives Završnik, kateri je lik pisan na kožo. Poleg nje so nastopili tudi Nina Jankovič kot pujsek, Aleksandra Kmetič kot tiger, Maja Ravnikar kot sova, Nejc Lisjak kot zajec, Natja Levec kot osliček Sivček, Urša Kanduč kot Kenga, Barbara Šernek kot mali Ru, Anže Zupanc kot pripovedovalec, Karin Pandel Repenšek kot kopač, Julija Klavžar kot Christopher Robin ter Nina Novak Božič, Veronika Weixler, Nika Levičnik in Eva Lipnik kot nadlasice.

Režiral je Nejc Lisjak, ki neizmerno uživa ob sodelovanju s to skupino. Predstave za otroke jim ležijo, pravi, zato se jih bodo, seveda,

še lotili. Se pa pripravljajo tudi na predstave z resnejšo tematiko, namenjene odraslim. Zahvaljujoč Renati Šoštar, Mileni Dolenc in Marti Goropečnik so bili igralci oblečeni v čudovite kostume, Andrej Ručigaj, Anton Lisjak, Eva Lipnik in Veronika Weixler pa so poskrbeli za scensko podobo predstave. Lučni tehnik je bil Marko Bizjak, tonska tehnika pa Sebastijan Voglar in Luka Terčon.

Predstavo priporočam predvsem najmlajšim, vendar tudi odraslim, ki so ostali mladi po srcu.

Matevž Peternel

O delovanju skupine Miki Miška ob peti obletnici

Drugi del: Zabavali smo se ob ustvarjanju ...

Kot režiserja pri Dramski skupini Miki Miška so me večkrat vprašali, zakaj tako pogosto uprizarjamo muzikale. Odgovor je preprost. Ko se enkrat dodobra spoznaš z danim materialom, izdelava muzikala postane zabava brez primere. Na podlagi tega dejstva smo se tudi odločili za uprizoritev svojega prvega muzikala z naslovom Wicked. Wicked po svetu trenutno velja za spektakel brez primere in kot takega smo ga želeli predstaviti tudi slovenski publikii. Pesmi Stephena Schwartza in prizore Winnie Holzman smo se učili več kot pol leta, nato pa 7. junija razglasili premiero. Kostumografija in scenografija sta bili barviti kot še nikoli poprej, zahvaljujoč Renati Šoštar in Andreju Ručigaju, tehniško pa je predstavo vodil Jure Lajovic. Zasedba je štela dvajset nastopajočih, ki so morali tokrat tudi pošteno peti.

Zgodba se dogaja nekaj let pred dogodki iz filma Čarovnik iz Oza. Elfaba /Nives Završnik/ in Glinda /Natja Levec/, dekleti, ki se spoznata na univerzi, mislita, da sta si preveč različni, da bi lahko bili prijateljici. Elfaba ima zeleno kožo, sramuje se je še celo lastna sestra Nessarose /Nina Novak Božič/, Glinda pa je neizmerno priljubljena med svojimi vr-

stniki. Toda čez nekaj časa se izkaže, da sta si dekleti bolj podobni, kot sta sprva mislili, zato zdaj postaneta najboljši prijateljici. Ravnateljica madame Morrible /Manuela Kompara/ jima omogoči obisk pri velikem čarovniku iz Oza /Jaka Peternel/, vladarju dežele, ki išče čarovniški talent za neko skrivno nalogo v korist deželi Oz...

V predstavi so nastopi tudi Nejc Lisjak kot Fyero, Aleksandra Kmetič kot Bok, Matevž Peternel kot doktor Dillamond, v ansambelskih vlogah pa Maruša Završnik, Maša Cerar Šimenc, Maja Ravnikar, Eva Kralj, Neža Kompara, Tanja Kobal, Katja Kobal, Monika Jurše, Nina Jankovič, Nina Goropečnik, Tina Cah in Ana Balažic. Predstava je imela, na veliko nesrečo, kar nekaj tehničnih težav kot tudi težav s samo izvedbo. Zato smo se s skupino odločili, da igranje predstave za nekaj časa prekinemo, v jeseni pa naj bi predstavo izboljšali in jo spet postavili na oder.

Vseeno pa smo želeli publikii ponuditi neko predstavo, zato smo na oder ponovno postavili uspešnico Pepelka. Uporabili smo iste kostume in sceno kot prvič, dodali pa nekaj nove glasbe, nekaj novih prizorov in nekaj novih igralcev. Prvič se je na oder predstavil

Grega Venceljberger, in sicer v vlogi princa. Publika je bila zadovoljna, kar je najbolj pomembno.

Na začetku novega šolskega leta se je število otrok v skupini na žalost razpolovilo in možnosti za obnovo muzikala Wicked so se s tem končale. Smo pa zaradi tega konec oktobra 2009 imeli eno izmed svojih najuspešnejših premier, Addamsovi. V predstavi so se prepletale številne skrivnosti in črni humor, ki ga je publika nadvse dobro sprejela. Obiskovalci so odhajali zadovoljni, ne glede na starost, saj je bila predstava razumljiva vsem generacijam. Scenografija Andreja Ručigaja je krasila kar celo dvorano, kostumografinja Milena Dolenc pa je slog družine Addams zadela v polno. Glavni vlogi sta odigrala Nina Goropečnik in Jaka Peternel, ki ga je kasneje zamenjal Silvo Komatar, sodelovali pa so tudi Tina Cah, Aleksandra Kmetič, Nives Završnik, Nina Jankovič, Nejc Lisjak, Maja Ravnikar, Natja Levec, Manuela Kompara in Maruša Završnik. Igra je vsebovala tudi dobro poznano pesem iz filmov in risanih serij o tej družini, The Addams Family, ki smo jo nastopajoči na koncu zapeli v živo.

Na koncu istega leta pa smo dobili tudi nalogo, da pripravimo čisto novo predstavo za tradicionalno trzinsko miklavževanje. Kar precej časa nismo vedeli, kaj bi igrali, nato pa smo prišli na idejo, da uberemo novo pot, opustimo angelčke in parklje ter otrokom postrežemo z nečim, kar jim je blizu. Zato smo uprizorili predstavo Medvedek Pu in čas obdarovanja. Zasedba je od prejšnje predstave ostala skoraj enaka, pridružile so se le Neža Kompara, Tanja Kobal in Iris Ulčakar. Zgodbe o medvedku z imenom Pu so najlepše na vsem svetu, saj otroke učijo poštenja in po-

udarjajo pomen prijateljstva. Ali je kaj bolj pomembno od tega? Gledalci so bili ponovno zadovoljni in skupina je dobila kar nekaj ponudb za gostovanja, ki smo jih veselo sprejeli. Scenografija predstave je bila preprosta, vendar učinkovita, kostumografija pa je bila čudovita. Renata Šoštar je imela težko nalogo, prenesti like s filmskega platna na odrske deske, vendar jo je izpeljala več kot uspešno. Mateja Perne Lisjak je bila v veliko pomoč

pri režiji, za kar smo ji hvaležni. Predstava je doživela sedem ponovitev. Muzikal Wicked pa nam še vedno ni dal miru, zato smo aprila 2010 zbrali novo zasedbo in ga hoteli spet postaviti na oder. Vaj je bilo mnogo, za nekatere morda celo preveč, saj so na pol poti obupali, vseeno pa smo drugi nastopajoči nadaljevali. Na žalost smo čez čas obupali vsi. Iz različnih razlogov se nikdar ni obdržala stalna ekipa, kar je

oviralo delo. Nekajkrat smo nastopili s točkami iz predstave, to pa je bilo vse. Čeprav nam Wicked ni nikoli uspel tako, kot smo hoteli, smo v naslednjih dveh letih na oder postavili mnogo dobrih predstav. Rastemo skozi leta. In kdo ve, morda bomo čez nekaj let dovolj veliki, da se spet spopademo s tem velikim izzivom.

Nejc Lisjak

Spodbujanje branja, strpnosti in medgeneracijskega sodelovanja je vodilo letošnjih Bralnic pod slamnikom

Z majskim festivalskim tednom Bralnice pod slamnikom smo tudi v Trzinu praznično zaokrožili letošnje projekte, ki spodbujajo mlade k prostočasnemu branju. Mladi bralci so lani z bralnicami dobili svoj literarni festival, prvi pri nas, ki poleg nepogrešljive bralne značke otroke in mladino še dodatno spodbuja k prostočasnemu branju. Letošnja tema festivala so bili drugačni junaki in drugačne knjige.

Kot pravijo ustvarjalci, gre za različne drugačnosti: to so otroci s posebnimi potrebami (bolezni, duševne motnje, invalidnost) pa tudi otroci v tujejezičnih okoljih (druge narodnosti, vere, kulture, priseljenci, tudi begunci in drugi, kar je bila tudi tema otroških parlamentov v tem šolskem letu). Književnost predstavlja drugačne junake in pri bralcih razvija občutljivost zanje. »Drugačne« knjige pa so tudi namenjene tem »drugačnim« bralcem, kot na primer lažje berljiva besedila in knjige z več likovnega gradiva (za oklevajoče bralce, otroke s posebnimi težavami pri branju), večjezične knjige (za otroke neslovenskih staršev in slovenske otroke v tujejezičnih okoljih), tipne slikanice (za slepe in slabovidne otroke).

Festival, ki domuje na širšem domžalsko-kamniškem območju, je med 15. in 22. majem postregel z več kot petdesetimi dogodki tudi v drugih krajih po Sloveniji, na Gorenjskem, Primorskem in ob Soči pripotoval celo na obisk v zamejsko Režijo. Bralnice pod slamnikom dajejo v slovenskem prostoru dobro spodbudo, kako čim več mladim, in ne le knjižnim moljem, približati knjige in branje kot nekaj zabavnega in kar jim lahko pomaga pri reševanju problemov ter spoznavanju svetov. Ob tem pa spoznavati slovenske ustvarjalce mladinske književnosti ter jih nagovoriti (vsakič) z aktualnimi temami.

Ustvarjalci prireditve so se lahko pohvalili z zastopnostjo vrhunskih slovenskih književnih ustvarjalcev, od Andreja Rozmana Roze, Slavka Pregla, Matjaža Pikala, Janje Vidmar, Suzi Bricelj, Aksinje Kermauner, Barbare Hanuš, Gaje Kos, Nine Mav Hrovat, Marjane Moškrič, Damijana Stepančiča do Dima Zupana in drugih. Iz tujine pa se je – tudi trzinskim osnovnošolcem – predstavila nizozemska pisateljica in ilustratorka Joke van Leeuwen.

Pogovarjali smo se z Ireno Svoltjšak Miš iz Založbe Miš, ki je poleg Knjižnice Domžale in Društva bralna značka Slovenije - ZPMŠ ena od pobudnic festivala. Med drugim je spregovorila o začetkih festivala, odzivu mladih, o pasteh, v katere se ujamejo mladi bralci ob brskanju po spletu, festivalskih načrtih za prihodnje, predvsem pa o dodani vrednosti, ki jo festival prinaša med mlade.

Kako je prišlo do ideje in imena festivala?

Vse skupaj se je začelo z udeležbo predstavnikov Založbe Miš na mladinskem literarnem festivalu Bele vrane v Münchnu. V Sloveniji je zadnjih 50 let vzpodbujanje branja uspešno opravljalo Društvo bralna značka Slovenije – ZPMŠ, ker pa so v tujini takšni festivali zelo priljubljeni, je naša zamisel »meso postala«. K sodelovanju smo povabili Knjižnico Domžale in Društvo bralna značka Slovenije – ZPMŠ. Spodbujanje prostočasnega branja (poleti pod slamnikom, med počitnicami) je namreč iz leta v leto bolj potrebno. Mladi sicer berejo več kot njihovi starši, ki so preživljali čas ob pasivnem gledanju televizije; mladi pa ob aktivni uporabi spleta. Uporaba interneta zahteva in nudi veliko branja, žal pa predvsem begajočega, nepoglobljenega, gre za raztreseno brskanje, ki onemogoča globoko razumevanje in pomnjenje, kot ga doživimo pri »poglobljenem branju« tiskane knjige. Mladi se zato vse težje osredotočijo. Branje knjig pa ugodno vpliva na otro-

kov vsestranski, intelektualni, čustveni, socialni razvoj ter spodbuja njegov govor, domišljijo in radovednost.

Kaj je dodana vrednost tovrstnega festivala?

Dodana vrednost je spodbujanje strpnosti. Letos je festival potekal pod naslovom Drugačni junaki – drugačne knjige. Individualizem, tekmovalnost in nestrpnost vse bolj prežemata mlade tudi zaradi časa, v katerem živimo. Dodana vrednost sta tudi medgeneracijsko sodelovanje in pa predvsem to, da takšne vrednote in branje festival prinaša v predmestje in oddaljene kraje. Mladi v urbanih sredinah imajo vsak dan na voljo različne kulturne in druge dogodke, v predmestjih in na podeželju pa se dogaja manj, in so praviloma vsakega takšnega dogodka veseli.

Kakšen je odziv mladih?

Če nam uspe prepričati učitelje in vzgojitelje v koristnost sodelovanja pri festivalu, se mladi vedno dobro odzovejo. Včasih so sramežljivi, največkrat pa lepo in tvorno sodelujejo, najbolj so nas veselili v oddaljenih podružničnih šolah, kjer vsakemu učencu podarimo knjigo. Letos je sodelovalo preko 4500 mladih na 53 prireditvah, podarili smo 400 knjig.

Ali lahko v slovenskem prostoru temu festivalu najdemo vzporednice? V slovenskem prostoru ne poznamo drugega mladinskega literarnega festivala – obstajajo drugačni festivali, predvsem gledališki, filmski ...

Kakšni so načrti za prihodnost?

V prihodnje se bomo še bolj osredotočili na to, da bo festivalski teden še bolj zagotovilo le praznični zaključek daljših aktivnosti na bralnem področju. K sodelovanju bomo povabili le tiste, ki bodo pripravljeno to zagotoviti, kar nekaj jih je iz različnih koncev Slovenije, ki bi se radi priključili festivalu. Še vnaprej bomo aktivnosti prilagajali okolju, v katerih se bodo izvajale, posamezni šoli, učencem, skratka sodelujočim. In tudi naprej bomo vzpodbujali branje, strpnost in medgeneracijsko sodelovanje.

Naj zaključimo z Einsteinovo mislijo: Če želite, da bodo vaši otroci bistri, jim berite pravljice; če želite, da bodo še bolj bistri, jim berite še več pravljic.

V Knjižnih nitih pa prisluhnite trzinskim osnovnošolcem, kaj so izvedeli in kako so razmišljali v pogovoru s Slavkom Preglom in Joke van Leeuwen.

Nataša Pavšek

Slovenski Slavko in nizozemska Joke

Trzinska pomlad je v polnem zamahu, zato je prav, da dobi besedo tudi pomlad življenja, torej mladi, ki so jim knjige blizu in jim je branje v zabavo, pomaga pa jim tudi pri reševanju problemov ter spoznavanju svetov. Kot smo napovedali v prispevku o mladinskem literarnem festivalu Bralnice pod slamnikom, prepuščamo v knjižnih nitih besedo trzinskim osnovnošolcem – bralnoznačkarjem, ki so se na šoli udeležili pogovora s pisateljem Slavkom Preglom, tisti iz višjih razredov pa so se pridružili pogovoru z nizozemsko pisateljico in ilustratorko Joke van Leeuwen v Češminovem parku v Domžalah. Med izjemno priljubljenimi otroškimi pripovedmi, ki jih je sama tudi ilustrirala, sta v slovenščino prevedeni Čiv in Ko je oče postal grm. Otroci pa so se z njo pogovarjali v angleščini. Kako je bilo, sta nam zaupali devetošolki Anja in Klara.

Otroci so Slavku Preglu zastavljali zanimiva vprašanja in prejeli prav hudomušne odgovore, kaj odgovore, že cele male anekdote. Med njimi je pri najmlajših prav gotovo največ pozornosti počela tista o nenavadnem načinu prižiganja stričevega motorja in tudi tista, ko so ga ugriznili štirje psi. Tudi zato ima doma raje muce: eno belo, eno sivo in eno črno. Tako kot v Radovednih pravljicah. Pisatelj se je otrokom prikupil, »ker je bil smešen in zanimiv«, in zaželeli so si, da bi še kdaj prišel.

Najbolj sem si zapomnila zgodbo iz njegovega otroštva, ko je z žebliem prižgal stričev motor.

Nina Narat

Smešno mi je bilo, ko je prepričal strica, da se je motor prižgal zaradi vročine. Živa Potočar Jaz bi se tudi, tako kot se je pisatelj, ko je bil majhen, s stricem vozil z motorjem. Nejc Habat

Zelo sem užival v pisateljevih zgodbah, ker je bilo vse tako smešno povedano, je pripomnil.

Jan Uranič

*Slavko Pregl nam je povedal, da se boji psov. Enkrat je šel na igrišče, kjer so igrali nogomet. Prišel je volčjak in ga ugriznil v koleno. Potem je volčjak vsem razglasil, da ima ta fant najboljše kosti, in so prišli še trije psi in ga vsi ugriznili v nogo. Pisatelj se je tudi zelo rad peljal z motorjem. Njegov stric ga je skoraj vsak dan vozil. Slavko si je ogledal, kakšen je ključ za motor. Enkrat, ko je bila doma samo teta, strica pa ni bilo, je vzel žebelj in ga stolkel, da je bil podoben ključu. Vtaknil ga je v ključavnico in motor je začel ropotati. Ustrašil se je in hitro splezal na češnjo. Do večera je ostal na češnji in se delal, kot da nič ne sliši. Šele ko ga je teta poklicala na večerjo, je prišel. Ko se je stric vrnil domov, je vprašal Slavka, če je slišal motor, ki ropota. Teta je rekla: »Pa si res bil v delavnici.« Slavko pa je rekel, da je žebelj zaradi prevelike vročine padel v ključavnico.« **Nian Jurak***

Obiskal nas je Slavko Pregl. Ima okrogla očala. Napisal je Radovedne pravljice. Ima vnučko Varjo, ki nastopa v pravljicah. Povedal je tudi, da ima muce - črno, sivo in belo. Obisk pisatelja mi je bil všeč, ker je bil smešen in zanimiv.

Ana Kralj

Na našo šolo je prišel Slavko Pregl. Napisal je približno 45 pravljic, med njimi Radovedne pravljice. Ima vnučko Varjo, ki nastopa v pravljicah. To ji je zelo všeč. Tudi sam nastopa v pravljicah. Želim si, da bi pisatelj še kdaj prišel.

Maks Lajovic

*Obiskal nas je gospod pisatelj. Povedal je, da je na obisku na drugi šoli nekdo počasi dvigoval roko in ga vprašal: »Kdaj in zakaj si se rodil?« Drugi, najmlajši učenec je rekel, da on ve, zakaj se je rodil. Pisatelj je vprašal: »Zakaj?« In učenec je rekel: »Ker te je mamica rodila.« Bilo nama je všeč. **Gal Remec in Nai Joy Redja***

*V spomin se mi je vtisnila njegova zgodba Radovedne pravljice. **Sara Zoja Trobec***

*Strah me je bilo zanj, ko je povedal, da so ga napadli in ugriznili kar štirje psi. **Nika Juteršek** Spominim se, da je pisatelj povedal, kako ga je nekdo vprašal: »Gospod pisatelj, kje, kdaj in zakaj si se rodil?« **Bor Merela***

Vprašanj starejših učencev je bilo toliko, da so jih pisatelju poslali tudi po pogovoru. Nepogrešljivo med njimi je seveda bilo, katera je njegova najljubša knjiga. Slavko Pregl je otrokom zaupal, da se samo za eno ne more odločiti, saj je veliko knjig, ki so mu ljube. Pomembno pa je, da v vsaki knjigi, ki jo bere, skuša ugotoviti, zakaj jo je pisatelj napisal. »Vedno sem očaran, kadar se mi to posreči in ugotovim, da je napisana dobro.«

In kdo pomaga pisatelju pri pisanju knjig? Pisatelj pravi, da zaenkrat to počne sam, s pomočjo lastne glave in obeh rok. Učence je tudi zanimalo, koliko let in koliko mesecev je študiral za ta poklic in zakaj se je zanj odločil. Pisanje za Pregla ni poklic (zanimivo, po izobrazbi je diplomirani ekonomist, saj je želel široko izobrazbo), je ljubezen in zabava, pisanja pa se še vedno uči; doslej »kakšnih 59 let in 8 mesecev«. Kot pravi, ne zna drugega. Ko je bil majhen, je hotel najprej postati kmet. Na gimnaziji pa so pisali veliko prostih spisov, zato ga je učiteljica spodbudila, da je postal eden od urednikov šolskega časopisa. Tako je pisal in se še do danes ni mogel ustaviti.

Kje dobi Slavko Pregl največ navdih za pisanje novih zgodb? Učenci ne verjamejo, da v trgovini, pisatelj pa pravi: »Navdih so mi dogodivščine deklet in fantov, kot ste vi, nekaj so jih prispevali moji otroci, nekaj moji spomini in nekaj moja glava kar tako.« Tudi imen junakov se spomni tako, da pogleda okrog sebe, in če mu je kakšno ime všeč, si ga prilasti.

Učencem je zaupal, da je svojo žepnino vedno porabil v knjigarni v Šentvidu. Knjige v knjigarni takrat nisi mogel sam izbirati, ampak si moral povedati, kaj želiš. Njega pa je gospa vedno pustila med knjige.

Branja svojih knjig ne priporoča, če hočete biti žalostni in potrti. Začel je z Odpravo zelenega zmaja, ki spada z Geniji (po obeh so posneli tudi film oz. serijo) med njegove najbolj brane knjige. Zdaj išče idejo za naslov četrtega dela, k temu mu bodo morda pomagale tudi trzinske odprte glave.

Za Slavka Pregla je največje priznanje (v svo-

Gostja iz Nizozemske, pisateljica Joke van Leeuwen

ji zbirki ima samo za knjige za mlade bralce Levstikovo nagrado, pa Desetnico, Večernico in Župančičevo nagrado, če imajo dekleta in fantje radi njegove knjige.

Kako je Preglu uspelo postati predsednik bralne značke? Njegov predhodnik je bil Tone Partljič. Potem so se odločili, da gredo kar po velikosti in po črkah priimka. Partljič je manjši od njega.

Koliko črk imajo njegove knjige? Imajo 657 312 črk in manj besed.

Kje dobi navdih? V trgovini. Kupi ga po pol kile.

Ali je kdaj »šprical« šolo? Ja, takrat, ko so jo čistili.

Kateri je bil njegov najljubši predmet? V šoli je bil odličnjak, samo pri telovadbi je imel 4. Včasih je bil edini v razredu, ki je znal rešiti kakšno težko nalogo iz matematike. Nekoč je imel nalogo za matematiko samo on. Skupaj so se dogovorili, da bodo učiteljici rekli, da ni bilo naloge. On pa se je takrat zlagal, da je pozabil svoj zvezek za naloge doma, ker ni hotel izdati sošolcev. Učiteljica mu je rekla: »Tudi ti, Brutus?«

V petek, 18. maja, smo se učenci 8. in 9. razredov odpravili v Češminov park v Domžale. Tam nas je pričakala slavna nizozemska pisateljica Joke van Leeuwen. Posedli smo se po kamnitih tribunah okrog odra, kjer sta sedeli pisateljica in založnica njenih knjig (Irena Miš - Svoljšak). Na začetku se nam je Joke na kratko predstavila. Povedala nam je, kakšno je bilo življenje njenih staršev med vojno. Z nami je podelila izkušnjo, kako težko je, če se moraš preseliti. (Opomba: To se je navezovalo na njeno knjigo Ko je oče postal grm, ki govori o deklici begunki. Sama se je pri 14-ih preselila v Belgijo.)

Kasneje nam je razložila, kje je dobila navdih za svoje knjige in kako se je njena pisateljska kariera sploh začela. Prebrala nam je nekaj odlomkov iz svojih knjig, ki smo jih zaradi predpriprav že poznali. Brala je tudi v nizozemščini, ki je jezik s posebnimi glasovi, kar je še dodatno popestrilo njene zgodbe.

Na koncu smo imeli čas, da smo tudi sami vprašali, kar nas je še posebej zanimalo.

*Bila je zanimiva izkušnja. Upava, da bodo tudi druge generacije imela takšno priložnost. **Anja Zupanc in Klara Bohnec***

Hvala, otroci OŠ Trzin, da ste delili vaše vtise in zapise. Sedaj pa veselo na dolge zaslužene počitnice, in ne pozabite na knjigo pod slamnikom!

Nataša Pavšek

Pohodniki se niso ustrašili dežja

Štirinajsti pohod po mejah občine Trzin se je začel ob napovedi prvih dežnih kapelj in hudega poslabšanja vremena.

Kar nekaj prijavljenih za osemnajstkilometrsko pot je udeležbo odpovedalo že dan prej. Tako je v soboto, 9. junija zjutraj, na pot krenila skupinica najbolj pogumnih in zvestih temu pohodu, četudi z dežniki. S poti so se vrnili kot ponavadi, okrog 12. ure. Tokrat je bil zaključek in malica kar na prizorišču osrednje jabelske prireditve, petnajstega srečanja ljubiteljev stare kmetijske tehnike Slovenije.

J.V.

Trzinski planinci tudi odlični organizatorji

Zadnjo majsko nedeljo smo bili trzinski planinci organizatorji izleta, natančneje 1. srečanja mladih planincev kamniško bistrškega meddruštvenega odbora (MDO) Planinske zveze Slovenije v gorah nad Ljubeljem. Obetavno je bilo že vabilo, na katerem je pisalo, da je udeležba staršev »nezaželena«. Seveda, saj je šlo za izlet mentorjev in članov planinskih krožkov po osnovnih šolah vse od Stranj pri Kamniku pa do Moravč. Na voljo smo imeli kar dva avtobusa (stroške je pokril MDO), za katera pa se je že v času prijav pokazalo, da ne bosta zadoščala za vse, ki so se nam želeli pridružiti. Na koncu je sicer ostalo nekaj prostih mest, ki bi jih z veseljem zasedli tisti z liste čakajočih. Žal pa je danes pogosto tako, da se je najlažje odreči tistemu, kar je zastoj, pri čemer moramo vedeti, da bo tega v prihodnje vse manj...

Kakorkoli že, stotnija mladih planincev (med njimi celo 3 »vrtičkarji« in 6 srednješolcev...) se je razdelila v razmerju ena proti dve, številčnejša je bila seveda skupina mlajših s spremljevalci, ki se je podala na krožno turo na planino Korošica (naglas je na črki i). »Manjšinci« pa z istega izhodišča, parkirišča pri nekdanji zloglasni podružnici taborišča Mauthausen pod Ljubeljem, na bližnji vršac Košutico, med Tržičani bolj znan kot Ljubeljska Baba (1968 m). Koncentracijsko taborišče so zgradili med drugo svetovno vojno na obeh straneh ljubeljskega predora kot pomožno taborišče avstrijskega koncentracijskega taborišča Mauthausen ob Donavi. Do konca vojne je moralo približno 1800 jetnikov, med njimi je bilo tudi mnogo Francozov, skopati predor skozi Karavanke oziroma med Slovenijo in Avstrijo. Pri tem je umrlo okoli 40 ljudi, bodisi zaradi trdega dela ali pa so jih usmrtili. Tudi danes, ko so državne meje le še na zemljevidih, je prav, da pomnimo tiste čase, take in druge informacije pa izvedo včasih tudi mladi planinci med potmi na njihovih izletih. Na izletu se nam je pridružil tudi Cene Grilc, legenda in starosta slovenskega alpinizma, ki je bil ves čas kot odprta knjiga, iz katere so vrele take in drugačne zgodbe z vzpetega sveta doma in na tujem. Otroci so bili zanje kot pivnik – z odprtimi ušesi in usti.

Trzinska ekipa – 6 mladih planincev in 5 planinskih vodnikov ter 3 vodniški pripravniki domačega PD Onger – sicer ni bila številna, a zato nič manj »močna«. 600 metrov višje ležeča in poldrugo uro hoda oddaljena planina Korošica, sicer cilj mlajše skupine, je bila le vmesna postaja starejše. Ko je prispela slednja na skoraj dvatisočak Košutico, so prišli »ta mali« na planino. Vse to smo vodniki trzinskega planinskega društva skrbno načrtovali v smislu zmanjševanja gostote »prometa« v naravnem okolju. Planina je sicer v tem času kot nalašč za pašo otrok, zdaj pa seveda tam zgoraj kraljuje okrog 60 glava čreda govedi in konj, last kmetov iz vasi okrog bližnjega Tržiča. Mlajša skupina se je spustila s planine po poti vzpona starejše, ti pa so nadaljevali pot z vrha proti zahodu vse do Vrha Ljubelja (1369 m), pred dograditvijo prej omenjenega predora glav-

nega cestnega prelaza. Tega omenja v svoji Slavi že Janez Vajkard Valvasor, pogosto tudi zaradi številnih težav (poplave, zemeljski in snežni plazovi, skalni podori...), ki so jih imeli tedanji potniki na tej cesti. Del planinske poti po mejnem grebenu med sedlom zahodno pod Košutico in starim mejnim prehodom je prvovrstno grebenko pohajkovanje po sorazmerno lahko prehodnem svetu. Le na koncu se moramo zaradi razdrtega sveta na naši strani meje umakniti na varno v avstrijsko zaledje, kjer se na koncu, tik pod prelazom, priključimo stari makadamski cesti. Na prelazu stoji lesena brunarica, ki je deležna še bolj množičnega obiska v snežnih razmerah. Pozimi je namreč na naši strani Ljubeljske ceste priljubljeno sankališče. Mladi planinci pa so bili v kopnih razmerah prej kot v uri hoda spet pri avtobusu na okrog 300 metrov nižje ležeči ploščadi današnjega mejnega prehoda. Odpeljali so se do kampa Tominčev slap v Podljubelju, kjer so imeli še skupni zaključek.

Poleg raznovrstnih družabnih iger na prostem so jim kamniški gorski reševalci predstavili nosila in del opreme, ki jo uporabljajo pri svojem reševanju. Največja so bila tipizirana gorska nosila Mariner, pa torbica za prvo pomoč in naprava za pomoč pri reanimaciji ponesrečenca. Nosila lahko uporabljajo v steni, če pa jim na enem

koncu pritrdijo kolo, postanejo tudi nekakšna »samokolnica«, ki jo lahko vozijo po planinski poti. Helikoptersko posredovanje je namreč odvisno od vsakokratnih vremenskih razmer, zato ni vedno možno. Namišljeni ponesrečenki so imobilizirali poškodovano koleno z vakuumsko opornico. Najbolj zanimiv pa je bil seveda terenski avtomobil z vsemi »okraski«, tako vidnimi kot tudi slišnimi, in opremo za zveze. Seveda je v pravi akciji vse skupaj precej drugače, kot pa je bilo videti na lepo pokošenem travniku v Podljublju. A tudi tu velja, da vaja dela mojstra in mojstri so zagotovo tudi kamniški gorski reševalci, ki priskočijo na pomoč v vsakem trenutku in povsod, kjer je to potrebno. Tako kot počno to že vse stoletje, odkar obstaja v Sloveniji organizirano reševanje v gorah. Le koliko mladih planincev, ki so bili ta dan z nami, se bo pridružil reševalskim in planinskim vrstam, ko odrastejo? Tudi v Trzinu ni bojazni, da bi nam jih zmanjkalo, saj dobro delamo. Pa saj poznate tisto o dobrem konju, za katerim se vedno ...?

Miha Pavšek,
načelnik Vodniškega odseka PD Onger Trzin

Kratke novice iz PD

26. mladinski planinski tabor »Završnica 2012«

Za letošnji 26. mladinski planinski tabor, ki bo potekal od 14. do 22. julija v dolini Završnice, je samo še nekaj prostih mest. Če želite, da bi bil tudi vaš otrok del tega dogodka, poiščite prijavnico na spletni strani društva (www.onger.org), kjer se pod posebnim gumbom skrivajo vse sveže informacije o taboru.

Izredno znižanje cen edicij Planinske založbe (junij 2012)

Ena izmed dejavnosti Planinske zveze Slovenije je tudi izdajanje edicij s planinsko vsebino (zemljevidi, vodniki, strokovna in leposlovna literatura). Vsebine so namenjene prav obiskovalcem in ljubiteljem gorskega sveta, odlikuje jih tako kvaliteta kot tudi aktualnost. Planinska založba pri PZS se je tako odločila, da zniža cene svojim knjigam, zemljevidom ... Popust (od 20% do 50% - nekateri izdelki so na voljo celo po simbolični ceni!) velja do konca junija 2012. Spisek vseh znižanih artiklov s posebno dodatno akcijo našega društva najdete na spletni strani www.onger.org (glej pod »Aktualno«).

Planinski izlet na Toško čelo

V nedeljo, 3. junija, se nas je devet mladih planincev odpravilo v Polhograjsko hribovje, natančneje na Toško čelo (590 m). Po precej vremensko muhastem tednu smo lahko zopet aktivno preživeli sončno nedeljo.

Zbrali smo se na avtobusni postaji v novem delu Trzina ter hitro zapolnili proste sedeže v avtobusu. Izstopili smo na glavni avtobusni postaji v Ljubljani. Nato smo se z mestnim avtobusom odpeljali vse do Šentvida. Ker je od zajtrka minilo že vsaj nekaj ur, smo takoj začeli prazniti zaloge iz nahrbtnika.

Najprej se širok kolovoz postavi skoraj navpično, kasneje pa smo prešli na široko gozdno pot, ki je povsem uravnan. Tu se je začel raj. Še čutiti ni bilo, da hodimo nad predorom Šentvid, kaj šele da smo v predverju glavnega mesta. Pobrali smo vse do zadnje borovničeve jagode, tudi tiste še nezrele. Za počitek smo si izbrali kar vsak svoj grmiček in ga obrali, tako da na izletu nismo jedli le sendvičev, čokolad in gumijastih bonbonov. Pred zadnjim vzponom smo zopet izpraznili del zalog iz nahrbtnikov, in potem je kar samo šlo v hrib. Na vrhu nas je kot soseda iznad krošenj dreves pozdravila Šmarna gora, za njo Rašica, tam zadaj pa je že Trzin. V senci krošnje smo si razdelili še preostale borovnice, ki smo jih nabrali po poti. Obvezno je bilo fotografiranje vijoličnih jezikov, izpolnjevanje knjižice Mladi planinec ter skupno fotografiranje.

Sestopili smo po krajši poti, ki pa je tudi bolj prometna in obljudena. Kaj nas je tako hitro gnalo v Podutik? Staša nam je obljubila, da gremo lahko na kepico sladoleda, če bomo pridni. V tem so-parnem dnevu se je splačalo potruditi. Švigali smo mimo travnikov z zelo visoko travo, pozdravljali kolesarje, se umikali avtomobilom in že zagledali avtobusno postajo. Za vzorec je porosilo, mi pa smo že sedeli na avtobusu številka 5. Z nahrbtniki smo se skozi Miklošičev park in mimo stavbe RTV Slovenija zagnali proti slaščičarni v bližini glavne avtobusne postaje. Mnjami, še časa ni bilo, da bi se nam kepica sladoleda stopila.

V mladinskem odseku je bil to zadnji izlet pred planinskim taborom v Završnici. Do takrat se sprehodite vsaj še na kakšen hrib in si nabereite novih moči. Ne pozabite se zaščititi pred klopi. (Urša Košir)

Nove smerne table na Krvavcu

Trzinski planinci - markacisti bodo v teh dneh kandidirali za sredstva, ki jih razpisuje Komisija za planinske poti PZS. Gre za sofinanciranje postavitve usmerjevalnih tabel (oblika tabel in napisi na njih so v skladu z zakonom o planinskih poteh) na izhodiščih planinskih poteh in na samih planinskih poteh. Stroške postavitve tabel si tako PD in PZS delita na pol.

Ker bodo stroški, ki jih bo moralo nositi društvo, precej visoki, se bomo v prihodnjih tednih s prošnjo po finančni pomoči obrnili na podjetja, za katera menimo, da bi nam bila pripravljena pomagati. Vzdrževanje planinskih poti pomeni skrb za varno hojo po pogorju Krvavca – ne glede na to, ali gre za planince, izletnike, turiste ...

Nove usmerjevalne table bomo postavili na nekaterih poteh, ki jih vzdržuje PD Onger Trzin (ostale »naše« poti pridejo na vrsto naslednje leto):

- Podlebelca (Kokra) – Planina Dolga njiva
- Planina Dolga njiva – Škrbina – Kalški greben – Kalška gora
- Planina Dolga njiva – Škrbina – Vrh Korena – V. Zvoh – sedlo Razor
- Planina Dolga njiva – sedlo Razor – Dom na Krvavcu

Emil Pevec

Čila stoletnica s Trdinove ulice

Je že res, da se življenjska doba ljudi daljša. Tudi v Trzinu imamo nekaj takih, ki so že presegli 90 let, nekaj pa je celo stoletnikov. Eno od njih je obiskala naša sodelavka Majda Šilar.

V začetku maja je gospa Ana Krevs praznovala svoj stoti rojstni dan. Rodila se je leta 1912 v vasici Mali Kal pri Mirni Peči na Dolenskem kot predzadnja od desetih otrok. Osnovno šolo je obiskovala v Karteljevem in bila vseskozi odlična učenka. Nadaljnje šolanje je morala opustiti, nato pa se je nekaj časa učila za šiviljo. Leta 1938 se je poročila in odšla v Hrastje. Rodila je pet otrok. Z možem, ki je umrl leta 1992, sta imela mlin. Čez dobro leto po njegovi smrti je odšla k najstarejšemu sinu Tonetu v Trzin na Trdinovo ulico, kjer živi še danes.

Gospe Ane Krevs se spomnim, ko je hodila na sprehode po ulici mimo naše hiše. Pozdravili sva se, izmenjali nekaj besed in že je hitela naprej. V jeseni, ko so zorele češplje, se je ustavila in dala sem ji nekaj sadežev. Rekla je, da si bo naredila močnik in mi povedala recept. Od tega je minilo že dobro desetletje, češplje ni več, pa tudi gospa Ana več ne hodi mimo naše hiše. Obiskala sem jo in prijazno me je sprejela v svoji sobi, ki je prava zakladnica starih fotografij, nabožnih spominkov in lepih vezenin, ki so delo njenih rok. Ob obisku me je presenetila, še vedno je namreč čila, bistrega duha, in prav lepo je bilo z njo poklepetati. Pripovedovala mi je o svoji družini, o otrocih, možu in o delu v mlinu. Vprašala sem jo po zdravju, pa mi je odgovorila, da je odvisno od dneva; muči jo revma, bolijo jo noge in malo slabše sliši. Okrog vratu ima obešena očala in pove, da veliko bere Družino, drugo versko čtivo, tudi časopise, posluša radio in veliko moli. Dobro je seznanjena z dogodki doma in po svetu in presenetljivo jih komentira in primerja s prejšnjimi časi. Hodi malo slabše, vendar si pomaga s palico, ko se sprehodi okrog hiše in po vrtu. Rada pripoveduje o svojem življenju, prav podrobno se spomni posame-

znih dogodkov in tudi recept za močnik mi je še enkrat povedala. Pove, da je treba slive najprej malo skuhati, potem pa uskati vanje moko in paziti, da jed ni preveč redka, tudi ne pregosta, in po okusu posladkati. To bi še rada jedla, je rekla.

O svojem praznovanju pove, da je bilo vsega preveč, da ni pričakovala tolikšne pozornosti in da so za to poskrbeli drugi. Praznovala je v domačem kraju, pa tudi v Trzinu, kjer je šla k maši na praznik sv. Florjana. Tudi tam je bila deležna pozornosti s strani domačega župnika g. Boštjana Gučka, pihalne godbe, pevcev, gasilcev in številnih obiskovalcev.

Ob koncu sem jo vprašala, kako se počuti v Trzinu. Rekla je, da dobro, saj sin Tone in snaha Vida lepo skrbita zanjo, najbolj pa je vesela, da ima tako blizu cerkev, saj je morala v domačem kraju hoditi uro in več do najbližje cerkve. Zaželela sem ji zdravja in veliko lepih dogodkov v krogu družine.

Majda Šilar

Visok življenjski jubilej Dragice Hočevar

S koncem maja je Dragica Hočevar, po domače Čebulova Dragica, praznovala 90. rojstni dan. Ob tem njenem jubileju smo jo kot najstarejšo članico našega združenja obiskali v Domu starejših občanov v Trzinu, kjer preživlja jesen svojega življenja. Prisotni smo ji izrazili naše iskrene želje, da doseže še vrsto let tako čila in vedra, polna zadovoljstva in pohval o njenem novem domu, kjer je oskrbovanka od odprtja pred leti. Poklonili smo ji tudi šopek cvetja.

Ob vsakokratnem obisku Dragica rada pove, da jo redno v domu obiskujejo hčerka Verica z možem Zvonetom in vnukinji Simona ter Barbara s svojim naraščajem: pravnukinjo Nino in pravnuki Maticem, Ijanom in Nikom. Vsi so dnevno prisotni tudi na slik na polici v njeni sobi.

Sama se tudi pohvali, da večkrat s pomočjo hojce, po poti ob Pšati, ki je zadnje leto v celoti asfaltirana, obišče svoj prvotni dom ob Čebulovem mostu na Habatovi cesti, ki je dobil ime po njihovi domačiji. Potoži pa, da ima zadnje čase bolj lesene noge, a vseeno se poda na pot, vsaj v eno smer, nato pa jo pripeljejo nazaj v dom.

Dragica ob vsakem obisku prišleku ponudi šilce brinovčka, za zdravje, kot pravi.

Po krajšem klepetu smo naš obisk ob njenem jubileju še fotografirali za spomin in se nato od nje poslovili, saj se je v domu bližal čas kosila, pričakovala pa je še druge obiske ob rojstnem dnevu.

Za našo pozornost in obisk se nam je jubilarntka ob koncu lepo zahvalila in pozdravila naše člane.

Jože Kosmač

Cvetoča fantazija

Ob izidu našega trzinskega glasila, ki ga ravno prebirate, vstopamo v koledarsko poletje. Kot pravi pregovor, da se ob "kresi dan povesi", bodo od tega dne dalje temni deli dneva vse daljši, svetli pa vse krajši.

Ker pa se je muhasto aprilsko vreme nadaljevalo tudi v maju, ste morda letos nekoliko pozabili na zasaditev. Brez skrbi, tudi v poletnih mesecih je to mogoče nadoknaditi, pa še vrtnarji imajo bogato izbiro sadik po znižanih cenah. Sajenje cvetočih rastlin v posode, korita ali pa kar v gredice je namreč mogoče skoraj v vseh letnih časih, torej si lahko vrt uredimo in zasadimo tudi poleti.

Pri izbiri rastlin moramo najprej upoštevati lego nasada, pomembno je namreč, ali so rastline izpostavljene celodnevni pripeki ali le jutranjemu soncu.

Nadalje pa je seveda bistven tudi pravilen izbor rastlin za mešano zasaditev. Rastline imajo namreč različne potrebe po vodi, hranilih, po velikosti življenjskega prostora. In ko smo ugotovili vse omenjeno, je na vrsti izbor rastlin, ki nas gotovo premamijo s svojo obliko in barvo, da si bomo s pisanimi enoletnicami naredili cvetočo oazo in uživali med bujnim rastlinjem.

Za sončno stran balkona ali gredice nam strokovnjaki priporočajo bogato cvetoče enoletnice sunsatije, odlikuje jih tudi intenzivna barva cvetja; najpogostejše so rumene, bele in rdeče, seveda pa ponujajo tudi druge barve. Če želimo bujno cvetenje, jih moramo malo več zalivati in redno gnojiti ter odstranjevati odcvetele cvetove. Njihova odlika je tudi ta, da jih pozna pozeba, ki je letos naredila kar nekaj škode, ne prizadene. To si velja zapomniti za drugo leto, ko lahko sunsatije posadimo že takoj po prvomajskih praznikih.

Kakšno bo vreme v tem poletju, se ne ve. Če se bo nadaljevalo, kot je bilo spomladi, se bojim, da bodo letos, v času bujne rasti, naše rastline doživele napad škodljivih organizmov, katerim ustreza toplo in vlažno vreme. In potem bo vse odvisno od sposobnosti posameznika, kako bo zdravil in obdržal svoje cvetje.

Za konec se danes malo dotaknimo rdeče, signalne barve, barve strasti, vitalnosti in prodornosti, ki tudi spodbuja intelektualni razvoj in aktivnost. V povezavi z rdečo barvo se podzvestno spomnimo na vrtnico, ki je najbolj opevana roža na svetu. Je lepa in že od starega veka velja za simbol ljubezni, veselja in mladostne svežine. Glede na antične pripovedke so vrtnice častili tudi kot zdravilna in lepotilna sredstva. Pravijo, da ima tisti, ki si postelje na vrtnicah, prijetnejše sanje, saj vonj vrtnic spodbuja nočno fantazijo in prav poseben je občutek, ko se zjutraj zbudite na rdečih cvetovih. Fantaziji dovolimo prosto pot, in kot pravi antična pripovedka, naj bi vrtnice nastale kot ostanek jutranje zarje na zemlji, ko je Afrodita stopila iz morske pene. Vrtnica upravičeno velja za kraljico med cveticami.

Dunja Špendal

Hvala za rože

Cvetlice ustvarjajo razpoloženje in včasih povedo več, kot besede. In ker zanje pravilno skrbite, razveseljujejo vas in vse nas Trzinke ter obiskovalce naše občine. Uradno je nastopilo poletje, čas, ko si člani Komisije za urejenost kraja ogledujemo zasajeno cvetje in čakamo na povabilo za ogled, klepet in seveda fotografiranje. Veseli me, da se je gospa z Jemčeve ceste že oglasila, torej kar korajžno še ostali. Naj omenim, da naše delo in skrb za urejen kraj spremlja tudi gospa Ljubica, Slovenka, ki živi v Čilu, za kar se ji prisrčno zahvaljujem.

In še zadnje povabilo za ogled v tem poletju: lastniki, sosede in sprehajalci, prijavite v Center Ivana Hribarja, Ljubljanska c. 12 f, tel.št. 564-47-30, svoje izbrane favorite, da bo izbor čim bolj po željah vseh skupaj.

Dunja Špendal

Napovednik TD KANJA

22. junija bo od 18. do 20. ure na Pogačrjevem trgu v Ljubljani prireditev Pozdrav prazniku, na kateri bo med drugimi sodelovala tudi Folklorna skupin Trzinka iz Turističnega društva Kanja Trzin.

29. junija se bo na šolskem igrišču v Trzinu ob 18. uri začel letošnji že 11. mednarodni folklorni festival.

Vabljeni!

Priznanja veteranom vojne za Slovenijo

Namestnik načelnika ČSSV brigadir Andrej Osterman podeljuje spominske znake.

Veterani vojne za Slovenijo so v nedeljo, 27. maja, v Mengšu pripravili dan odprtih vrat. Da se v središču kraja nekaj dogaja, je bilo opaziti že zgodaj zjutraj. Zraslo je kar nekaj manjših šotorov, prihrumela so bojna vozila Slovenske vojske, na prizorišču so se pojavili policisti s svojo opremo ... Tako da so manj poučeni sprva pomislili na invazijo, a so se pošteno motili.

Domačini in ostali gostje so si z zanimanjem ogledovali razstavljeno staro orožje pa tudi novo jih je zanimalo. Policaj na motorju se je predstavil s spretnostno vožnjo med stožci, kar so gledalci navdušeno pozdravili.

Prireditve se je udeležil tudi vrhovni poveljnik oboroženih sil Slovenske vojske in predsednik Republike, dr. Danilo Türk, ki je v svojem govoru med drugim poudaril pomembnost dogodkov izpred enajdvajsetih let - ene prvih bitk za samostojno Slovenijo v Trzinu, blokade vojašnice v Šentvidu in vlogo Območnega štaba teritorialne obrambe Domžale pri organiziranju varovanja pomembnejših objektov v regiji. Čestital je vsem dobitnikom spominskih znakov za leto 1991.

Sledila je svečana podelitev spominskih znakov 55. ObmŠTO Domžale, 2. Jurišnemu odredu in enotam za posebne namene. Poveljnikom omenjenih enot je odlikovanja izročil namestnik načelnika Generalštaba Slovenske vojske brigadir Andrej Osterman.

Za vedro razpoloženje so poskrbeli uniformirani člani policijskega veteranskega ansambla Sever, vojaški golaž je prijal večini prisotnih, druženje pa se je nadaljevalo do poznega popoldneva.

J. Gregorič

Odkrijte Srce Slovenije z avtodomom

Karavana avtodomov je prvi junijski vikend prvič obiskala kmetije, gostilne in turistične točke, ki so vključene v mrežo novih postajališč za avtodome na območju Srca Slovenije. Odrasli in otroci so uživali v razgledih z vrhov gričkov, okušali domače pridelke in kulinariko, predvsem pa preživeli aktiven vikend na kolesih, konjih ter v krošnjah dreves pustolovskega parka.

Center za razvoj Litija je v manj kot pol leta z aktivnim terenskimi delom in v sodelovanju z nosilci slovenskega popotništva projekt speljal od ideje do konkretne realizacije na terenu in obiska prvih gostov. Po francoskem vzoru so začeli tkati mrežo prijaznih gostiteljev, večinoma kmetij, kjer lahko (avtodomarški) gosti **okušajo in kupujejo domače izdelke ter prenočijo** (in oskrbijo vozilo), med vandranjem pa si ogledajo lokalne zanimivosti in uživajo v naravi. Po pregledu lokacij vseh kandidatov so že v prvi fazi uspeli stakiti mrežo preko deset obstoječih in novih postajališč za avtodome ter dveh kampov, za prihodnje leto pa jih načrtujejo vključiti še več. Povsod je zagotovljen ustrezno urejen prostor za prenočevanje v avtodomih, na večini lokacij pa tudi oskrba zanje. Aktivno so sodelovali z vključenimi občinami, ki so zagotovile dovoljenja za obcestne usmerjevalne table do ponudnikov, povsod z mednarodno prepoznavnimi označbami postajališč za avtodome, kar bo olajšalo raziskovanje tudi tujcem. Razvoj avtodomarskega produkta sofinancira Evropska unija, izvaja se preko LAS Srce Slovenije, gre pa za prvi konkretni regijski projekt karavaningu prijazne destinacije v Sloveniji.

V začetku junija je izšel tudi brezplačen **zemljevid Srca Slovenije**, na katerem so označena postajališča, obcestne oskrbne postaje in kampi, kulturne zanimivosti, gostinska, športna in druga turistična ponudba in kmetije odprtih vrat, vsebuje pa tudi podroben koledar dogodkov v območju za drugo polovico letošnjega leta. Srce Slovenije povezuje turistične,

Prva spoznavna tura z avtodomom po Srcu Slovenije (foto Mojca Hauptman)

podjetniške in okoljske potenciale vse bolj prepoznavnega zaokroženega območja v osrčju države, s središčem na GE-OSS-u, geometričnem središču Slovenije v bližini prazgodovinskih Vač.

Na prvi spoznavni turi je osem avtodomov obiskalo južni del območja Srca Slovenije, od Leskovca nad Višnjo Goro do GE-OSS-a v Spodnji Slivni nad Vačami. Tridnevni dogodek so izvedli v sodelovanju s Caravaning Clubom Slovenija, ki se zavzema za razvoj karavaninga v Sloveniji. Sredi junija bo po območju potekala še ena karavana. Tokrat se bodo avtodomarji odpravili **pod obronke Kamniških Alp** na severozahodu Srca Slovenije, kjer bodo poleg ogleda zanimivosti in zabavnih športnih aktivnosti deležni tudi blagodejnih učinkov energetskih točk in razvajanja v termah. Več informacij o drugi spoznavni turi je na voljo na spletni strani www.ccs-si.com.

Šahisti in občinski praznik

Tudi letos šahisti nismo pozabili na občinski praznik. V skladu s tradicijo smo znova organizirali »domači« šahovski praznik v obliki turnirja pospešenega šaha. Prizorišče dogajanja je bila avla tukajšnje osnovne šole, ki nam gostoljubno ponuja svoj prostor že vrsto let. Razen šole so izvedbo turnirja s svojimi finančnimi prispevki omogočili tudi naslednji sponzorji: Občina Trzin, Telekom Slovenija, Buscotrade d.o.o. Trzin, Haribo bonboni Zemljak d.o.o. in Barca Okrepčevalnica Trzin, ki je med tekmovalcem poskrbela za okusno kosilo.

V nedeljo, 13. maja zjutraj, smo šahisti pripravili »teren« in okoli pol desete se je po uvodni besedi predsednika domačega šahovskega kluba g. Slavka Mlakarja ter pozdravnem nagovoru trzinskega župana g. Toneta Peršaka začel boj na šahovnicah. Nad regularnostjo turnirja je vseh devet kol tja do četrte ure popoldne bedel sodnik g. Andrej Kmetič, ki je brez težav obvladoval strasti 46 bojaželjnih udeležencev. Naj samo omenim, da so se osnovnošolci ob istem času potegovali za naslov najboljšega na ločenem turnirju, kar si lahko preberete v sosednjem članku.

Poglejmo si, kdo so bili dobitniki nagrad:

Za osvojeno		Točke	Klub
1. mesto	Vladimir Hrešč	8	
2. mesto	Marjan Črepan	7	ŠD Podpeč
3. mesto	Dušan Čepon	6,5	ŠD Podpeč
Najboljši z ratingom			
do 1900	Mirko Čokan	6	ŠD Domžale
do 1800	Slavko Mlakar	5	ŠK Trzin
do 1700	Zoran Kodrič	5	
Najbolje uvrščeni domačin			
	Andrej Grum	5,5	ŠK Trzin
Najbolje uvrščeni veteran			
	Peter Černe	4	ŠD Domžale

Prihajajo meseci, ko bomo tudi zaradi toplejših dni bolj počitniško razpoloženi, in tako do konca avgusta, ko je na vrsti turnir PEKOS PUB, šahisti nimamo posebnih obveznosti. Seveda pa povsod po Sloveniji potekajo številni manjši in večji turnirji za posameznike, in vsakdo, ki želi preverjati svoje šahovsko znanje, lahko najde kaj zase na spletni strani Šahovske zveze Slovenije.

Andrej Grum

Šahovski turnir v počastitev praznika Občine TRZIN

V nedeljo, 13. maja 2012, smo imeli na Osnovni šoli Trzin šahovski turnir. Pravzaprav sta potekala kar dva različna turnirja. Enega so odigrali starejši šahisti iz vse Slovenije, drugi pa je bil šolski, vendar je bila udeležba nizka, saj je bilo prisotnih le 9 učencev in 2 učenci. Igre so bile zelo hitro odigrane, zato smo se na željo igralcev odločili, da odigrajo še dve dodatni igri, kar pomeni, da so igrali devet iger namesto sedem. Prvo mesto je osvojil Anej Kmetič, drugi je bil Val Kmetič, tretje mesto pa je pripadlo Janu Šublju. Sledili so: Jan Ocepek, Klemen Košak, Gašper Bojko, Jan Novak, Zarja Dremel, Tim Jovan, Ana Hrovatin in Matic Kocjančič. Med igranjem smo se sladkali z bomboni, saj je bilo podjetje HARIBO bomboni pomemben sponzor, tako kot vsako leto, po katerem si tekmovalci zapomnijo tekmovanje.

Simona Pirc

Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja - Trzina

Naš kraj z okolico je prepoln zgodb, legend, anekdot in zanimivosti.

Z natečajem "Zgodba našega kraja" želimo spodbuditi spomine in domišljijo prav vseh, tako starejših kot mlajših. Zanimivi so pretekli dogodki in osebe, ki jih lahko po pripovedovanju dedkov in babic oblikujemo v zgodbe tudi mlajši. Najbolj zanimive zgodbe in v njih izpostavljeno osebnost Trzina bomo vključili v turistično promocijsko gradivo in posebnost Trzina.

Dolžina zgodbe je omejena na do 2000 znakov, vključno s presledki. Obvezen je pripis: ustno izročilo, resnična zgodba ali izmišljena zgodba.

Tri najboljše zgodbe po izboru strokovne žirije bomo simbolično nagradili, vsi avtorji, katerih prispevek bo objavljen oz. uporabljen v turistične promocijske namene, pa bodo ohranili moralne avtorske pravice.

Nagrade:

- prva nagrada 70 EUR /bruto/

- druga nagrada kosilo za dve osebi v eni od trzinskih gostiln
- tretja nagrada bo knjiga iz zbirke TD Kanja Trzin
- za vse avtorje bomo organizirali poseben kulturni večer

Pisci naj pošljejo svoje prispevke v zaprti kuverti z oznako "Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina" po pošti na naslov: TD Kanja Trzin, Ljubljanska c. 12/f, 1236 Trzin.

Priloženi naj bodo podatki o avtorju /ime, priimek, naslov.

Razpis natečaja velja do 15. oktobra 2012.

Odpoved materialnim pravicam: udeleženci se s sodelovanjem na natečaju zavezujejo, da bodo dovolili Turističnemu društvu Kanja Trzin, da v celoti ali delno objavi njihov prispevek v promocijskih gradivih.

Več informacij v zvezi z natečajem lahko dobite po telefonu (01 564 47 30).

Turistično društvo Kanja Trzin

Prvi oratorijski dan v župniji Trzin

Zabava in učenje, ki ju povezuje Bog

V soboto, 2. junija, je župnija Trzin organizirala prvi oratorij v našem kraju. Imenovali smo ga »Pridi k moji mizi«, saj smo otroke hoteli seznaniti s pomenom svete evharistije (Rešnje telo).

Kaj sploh je oratorij?

Oratorij je široko prostočasno dogajanje, ki od leta 1988 naprej poteka v mnogih slovenskih župnijah. Za nekaj dni, teden ali pa le en dan združuje med seboj otroke in odrasle, udeležence in animatorje.

V župniji Trzin še nikoli nismo imeli oratorija, letošnji je bil prvi, uspel pa nam je odlično, kajti otroci so se veliko naučili, a se vseeno ob tem zabavali.

Kako pa je potekal naš dan?

Prijavljeni otroci in animatorji oratorijskega dneva smo se pred cerkvijo zbrali točno ob 9. uri zjutraj. Najprej smo prosili Boga za čim lepši dan, nato pa smo, za začetek, vsi skupaj zapeli nekaj bansov. Bansi so kratke pesmice, katere ne le pojemo, temveč tudi kažemo z rokami. Otokom so bili zelo všeč, zato smo jih kar nekajkrat ponovili. Sledil je slavnostni dvig zastave oratorijskega dneva, ki je nato cel dan plapolala nad nami in nas spremljala. Nato smo nekateri izmed animatorjev zaigrali poučno predstavo, ki razlaga pomen svete evharistije, zatem pa smo se razdelili v skupine ter pričeli s katehezami. Katehetske skupine so bile štiri. Pogovarjali smo se o tem, kako bi bila maša bolj zanimiva za otroke ter o zadnji večerji, ko je Jezus postavil

evharistijo. Vsaka skupina je tudi naredila nek likovni izdelek, ki smo jih kasneje združili v maketo zadnje večerje, in pa pisni izdelek, ki smo ga prebrali naslednji dan pri sveti maši. Sledile so delavnice. Vsak je lahko izbral med štirimi različnimi delavnicami. Imeli smo pekovsko, kjer se je pekel kruh, glasbeno, kjer so delali ropotulje in peli pesmi, oblikovno, kjer so izdelovali zvončke, ter pravljico, kjer so prebrali knjigo in risali risbice. Otroci so uživali. Delavnicam je sledila okusna malica, tej pa velika igra. Velika igra so bile nekakšne olimpijske igre, kjer so tri skupinice, Sončki, Žabice in Rožice, med seboj tekmovali v štirih različnih disciplinah. Vsak član ekipe je imel na roki tudi zavezano pentljo značilne barve, da smo se med seboj ločevali. Zmagala je skupina Sončki s 40 točkami, druge so bile Žabice in tretje Rožice. Po končani igri smo vsi skupaj odšli v cerkev, zapeli nekaj pesmi in zmolili litanije. Tako smo z Bogom zaključili naš oratorijski dan.

Kako smo se imeli?

Oratorijski dan je minil v znamenju dobre volje in prijateljstva. Bil je naš prvi, zato marsičesa še nismo vedeli, vemo pa zdaj, in bomo v bodoče to znanje tudi porabili. Še posebne pohvale gredo gospodu župniku Boštjanu Gučku in gospe Katji Rebolj, ki sta ta oratorijski dan organizirala. Naslednje leto se spet srečamo, tokrat bo oratorij po vsej verjetnosti trajal celo več dni, kar pomeni še več zabavnega učenja in druženja z vrstniki ter Bogom.

Nejc Lisjak

Študentski klub Domžale

Ko zadiši po poletju, je Kopalkanje pred vrati

Pa smo le dočakali konec šolskega leta, tudi študijsko se počasi umika poletnim počitnicam, mmmmmmmmm, že diši po poletju ... kar pomeni, da je prišel tudi čas za vaše in naše Kopalkanje. Spet se bomo prepuščali elektronskim ritmom pod zvezdnatim nebom in v poletnem vzdušju ob domžalskem bazenu.

Deseto zaporedno Kopalkanje bo letos postreglo z dvema mega dogodkoma – prvi bo poletje odprl, drugi pa ga bo v pravem slogu zaključil. Torej, prvo kopalkanje se bo zgodilo in nas pripe-

ljalo v pravo poletno vročico v petek, 29. junija, ko nam bo boke prebudil Peter Pleser s house ritmi, Marco de Congo pa bo dodal ritmične ekstaze na bobnih v živo. Za uverturo bo poskrbela house ekipa La Familia.

Drugi del velike sage elektronske glasbe v najboljšem ambientu v Domžalah pa bo v nas združil vtise poletja in nam napolnil baterije pred novo dozo znanja kar na zadnji avgustovski dan, torej v petek, 31. avgusta. Z nami bodo že dobro poznani fantje sanjske ekipe Rootsinsession & friends s Pierom in Fujem. Postregli nam bodo s preverjeno dozo reggae bitov, bobna in basa, dubstepa, hiphopa in dancehalla.

Ne pozabi in pripravi se na osvežitev! Kopalkanje to leto ruši rekorde z dvema petkoma. Dvema nepozabnima večeroma. Z odličnim izborom glasbe. Z najboljšo družbo. Po ustaljenih pričakovanjih pa bomo poskrbeli tudi za brezplačen prevoz domov – gremo vse do Ljubljane in Kamnika.

Člani Študentskega kluba Domžale in Študentskega kluba Kamnik lahko karto za simbolno ceno kupite v klubskih prostorih, vsi ostali pa jo lahko na istem mestu kupite še vedno po študentski ceni oz. kar na samem mestu zločina na dan dogodka za odtenek dražje!

Kopalkaj se z nami tudi to poletje! Se vidimo!

Ana Strnad

Enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka in darilo občine Trzin

Spoštovani starši novorojenčkov!

Vse, ki bi želeli dobiti darilo ali enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka, pozivamo, da nas obvestite o izbiri darila ter vložite vlogo za enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka. Vloga se nahaja na spletni strani (www.trzin.si) ali v vložišču Občine Trzin.

Rok za vložitev vloge je 3 mesece od dne otrokovega rojstva. Vlogo vložite na naslov Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin. Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po sprejetem Pravilniku o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 4/2012) upravičena družina, ki na Občino Trzin poda vlogo za dodelitev pomoči in njihovi skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, ne presegajo 1.669,17 EUR bruto mesečno na družinskega člana.

Upravičenec je eden od staršev novorojenca, ki ima skupaj z novorojencem na dan vložitve vloge stalno prebivališče v Občini Trzin. Upravičenec nima pravice zahtevati denarne pomoči, če prejme denarno pomoč ob rojstvu otroka v drugi občini.

Višina enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka znaša 208,65 EUR.

Starši novorojenih otrok lahko zaprosijo tudi za eno od naslednjih daril, ki so na ogled na vložišču:

- enoletna naročnina na eno od izbranih revij: Mama, Moj malček ali
- eno od knjig: Moj prvi album, Otrokovo prvo leto, Otroci, otroci, Otroške bolezni.

V primeru, da katera od revij oz. knjig pri ponudniku ni na voljo, se lahko staršem ponudi drugo revijo oz. knjigo.

Za dodatne informacije smo vam na voljo osebno v času uradnih ur ali na telefon: 01/564-45-44.

Predstavitev termografskega posnetka Trzina v Prostorskem informacijskem sistemu občin

V ponedeljek, 11. junija, je bila v dvorani Marjance Ručigaj v CIH javna predstavitev termografskega posnetka pozidanega dela občine Trzin, ki ga je za Občino Trzin izdelalo podjetje Flycom d. o. o. iz Žirovnice. Predstavitev sta pripravila člana Delovne skupine za URE in rabo OVE na občini Miha Pavšek in Dušan Hrček.

Po uvodnem pozdravu in predstavitvi članov delovne skupine je podžupan občine Milan Karče izpostavil aktivnosti za pridobitev pilotnega projekta celovite energetske sanacije treh tipov vrstnih hiš (sredinska, z zamikom in čelna) v Trzinu. Najprej bomo pridobili projekt za sanacijo vrstnih hiš, nato pa bi ob zadostnem interesu potencialnih investorjev pridobili še projekt za Marlesove hiše in nato še za t.i. atrijske vrstne hiše na Kidričevi ulici. Tako bi postopoma rešili približno 300 stanovanjskih objektov. Seveda pa so tovrstni projekti primerni tudi za druge hiše v Trzinu z nekoliko prirejeno gradbeno specifikacijo.

Projekt bo vseboval ukrepe za toplotno izolacijo fasade, menjavo stavbnega pohištva (oken in vrat) in okenskih polic ter za menjavo strešne kritine po normativih, ki jih zahteva Ekosklad za pridobitev nepovratnih finančnih spodbud. Rezultati bodo prikazani v obliki izračuna porabe energije za ogrevanje pred sanacijo in po njej na kvadratni meter površine in stavbo, izračuna stroškov investicije za vsak posamezen ukrep posebej na enoto površine in za celotno stavbo ter izračun prihrankov. Izdelovalec projekta

Termografska slika trzinske OŠ

bo rezultate izračunov javno prestavil, ob tem pa bodo občanom predstavljene tudi finančne podpore Ekosklada. Sledilo pa bo še predavanje o pasteh nestrokovne sanacije objektov, ki se pojavljajo v obliki potencialnih toplotnih mostov, hladilnih reber in plesni, ki imajo ne nazadnje tudi škodljiv vpliv na naše zdravje.

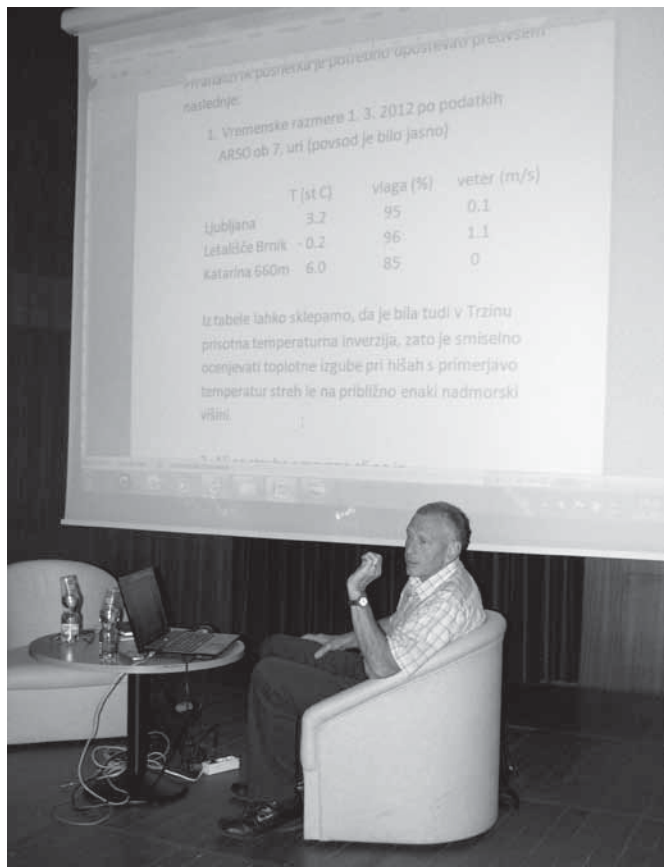
Sledila je predstavitev termografskega posnetka Trzina.

Miha Pavšek nam je na začetku pojasnil, da je termografija ali toplotno snemanje eden od postopkov ugotavljanja primerne toplotne zaščite posameznih ali skupine stavb in predvsem kakovosti njihove izdelave. Helikoptersko snemanje je podjetje Flycom, d. o. o., izvedlo s pomočjo IR kamere v jutranjih urah 1. marca letos. Idejo za to je dobil ob ogledu tovrstnega posnetka za mestni predel belgijskega Antwerpna v eni od številnih revij National Geographic. S termografijo lahko zaznamo predvsem energetske neučinkovite steklene površine, kvaliteto izolacije podstrešja in slabo tesnenje stavbnega pohištva. Sestavni del končne slike je barvna lestvica v stopinjah Celzija, kjer bolj tople oz. svetle barve kažejo večje, hladnejše oz. temnejše barve pa manjše toplotne izgube. Pri pojasnjevanju DOF (digitalni ortofoto) posnetka je potrebno upoštevati tudi temperature prejšnjega dne. Na Brniku je bilo na zadnji dan februarja kar $21,8^{\circ}\text{C}$ (rekord meseca!), kar se na posnetku odraža na svetlejših tonih asfaltiranih javnih in zasebnih površin.

Dušan Hrček je v svojem delu predstavitve poudaril, da je pri analizi IR posnetka potrebno upoštevati tudi vremenske razmere na dan snemanja. Glede na pridobljene podatke na dan 1. 3. 2012 ob 7. uri (Ljubljana $3,2^{\circ}\text{C}$, Letališče Brnik – $0,2^{\circ}\text{C}$ in Katarina nad Ljubljano - nadm. v. 660 m - 6°C), sklepa, da je bila v Trzinu prisotna temperaturna inverzija, zato je smiselno ocenjevati toplotne izgube na hišah s primerjavo temperatur sosednjih streh na približno enaki nadmorski višini – temu ustrezno so objekti na ulici Onger precej svetlejši. Poleg tega sta pomembna podatka tudi, ali so bile tega dne stavbe ogrevane ter iz kakšnega materiala so strehe.

V nadaljevanju je Dušan Hrček izpostavil prednosti ukrepov URE in rabe OVE in zamisel skupnega nastopa in sodelovanja lastnikov hiš na ravni Občine, ki si ga zamišlja podobno medsoseškemu sodelovanju v času gradnje pred nekaj desetletji.

Termografske posnetke vseh treh delov Trzina bomo z ustrezno razlago objavili v eni od naslednjih številkih Odseva. Vsi zainteresirani si posnetek lahko ogledate na portalu PISO (<http://www.geoprostor.net/>), navodila in legenda pa sta objavljeni na spletni strani občine (<http://www.trzin.si/>).

V kolikor se nameravate v prihodnje aktivneje lotiti energetske sanacije vaše stavbe, je uporaba termičnega posnetka odlično izhodišče. Če gre v energetske sanacije več lastnikov sosednjih in/ali bližnjih stavb, je vse skupaj še manj zapleteno, nikakor pa ne enostavno. Vsak ima seveda svoje račune glede energetske učinkovitosti lastne stavbe, pa vendarle je to lepa priložnost, da se – gledano vsaj srednje, še bolj pa dolgoročno – z leti tudi nekaj prihrani. Čez desetletje ali dve nam bo prišlo to morda še bolj prav kot danes ...

Vika Kreča

Tudi vreme se očitno lahko sesiri

Majsko nedeljsko kolesarjenje po trzinski promenadi ob vodnat Pšati je prava kurja juhica za dušo. (Foto: T.M.)

Pa ne da ste mislili, da bomo imeli lep zaključek pomladi in od sonca razvajejo poletno uverturo? Nak, tokrat ste se krepko uštel. Po tako suhi jeseni, zimi in še celo delu pomladi se je narava odločila uravnotežiti negativno padavinsko bilanco. Nikar se ne pritožujte, končno »nekdo«, ki nam da nečesa več, kot pa nam vzame! Da le ne bo na koncu dežja oziroma vode preveč, kot tisto nesrečno soboto v začetku tega meseca, ki je odnesla hkrati Trzinsko pomlad, Tek Petra Levca in še gasilsko veselico. Še dobro, da se je dan prej začelo evropsko prvenstvo v nogometu in je bil na ta način potolažen vsaj del potencialnih udeležencev prej omenjenih prirediteljev. Sicer pa bodo imele naše lepše polovice še kar nekaj časa večurni dnevni mir, namreč v

času vsakodnevnih tekem najbolj postranskega športa na svetu - nogometa. Ker pa na tem prvenstvu ni »kranjskih žogobrcarjev«, tudi ni bojazni, da bi se lahko, po vzoru smučarjev, skregali še naši nogometni funkcionarji. Dobro je, da Trzina (še) ni med kandidati za katerega od večjih tekmovalcev, ko (in če) bomo imeli novo športno dvorano, pa se le pazite. Manjka nam le še občinski olimpijski komite ...

Če niste opazili prazne lune v ponedeljek, 19. 6., pa ste gotovo seznanjeni s tem, da prav zdaj (21. 6.) vstopamo v astronomsko poletje. Ravno takrat, ko gre Sonce v Raka, kar menda pošteno vpliva na naše življenje. Prvi dan Raka je hkrati tudi prvi poletni dan. Nekje smo našli, da »je to obdobje zatišja, družinskega življenja, uživanja ob morju, jezeru in rekah, pitja in popivanja, pretirane občutljivosti pa tudi melanholije, umirjenosti in zaprtosti vase. Hkrati pa čutimo toplino do bližnjih (naša čustva so zelo močna) in uživamo v harmoničnem okolju. Skratka, to je obdobje ljubezni in razumevanja. Prav tako pa tudi kratkih poletnih neviht«. Od vsega tega še najbolj velja prav zadnje, za tisto prej naštetost se zdi, kot da je v letošnjem letu ostalo na »drugi strani Alp«. Marsikdo bo užival le ob laborju, kakšne posebne umirjenosti in harmonije tudi še ni na vidiku, pač pa so vse bolj prisotna močna čustva. Vedno in povsod pa se med Slovenci najde denar za pitje in popivanje, tudi med Trzinci ...

Smo pa zato tokrat v nečem prvi. Naša občina je namreč kot prva v Sloveniji objavila termografski ortofoto posnetek stavb na območju strnjene pozidave in ga uvrstila med kartografske sloje v okviru javnodostopnega prostorskega informacijskega sistema občin – PISO. Tako si lahko zdaj ogledate toplotno sliko našega naselja, kot jo je zaznala iz zraka posebna, na helikopter nameščena termična kamera v začetku letošnjega marca. Uporabnost tovrstnih posnetkov je predvsem v prepoznavanju mest s toplotnimi izgubami, ki so osnova za energetsko sanacijo stavb. Omenimo zanimivost, da se na posnetku ločijo parkirani avtomobili, ki so bili v jutranjem času, ko je bilo opravljeno snemanje, ogreti, od drugih - hladnih. Zdaj pa le pazite, če ste med tistimi, ki so rekli ono jutro ženi, da so prišli domov že pozno zvečer ali ponoči ...

Pojdimo raje k vremenu, čeprav gre pogosto ono nad nas. Brez dvoma je moral letošnji rožnik nadoknaditi nekaj zimskega in spomladanskega padavinskega primanjkljaja. Pretekli mesec ni bil vremensko prav nič ljubezenski, najbolj pa so bili veseli vlage in padavin kmetje, saj je suša že pošteno presušila njihova polja. Marsikje, na primer v Celjski kotlini, Prekmurju, ob Obali in na Dolenjskem, so presegli dolgoletno padavinsko povprečje, le pri nas oz. gledano širše - v Ljubljanski kotlini in na goratem severozahodu jih je bilo toliko kot običajno (Vir: ARSO). Relativna namočenost je bila največja v Pomurju, saj je bil padavinski presežek skoraj dvotretjinski. Zanimivo je, da so presegli padavinsko povprečje v vzhodni polovici države, medtem ko je bilo v zahodni teh manj kot v povprečnem maju. Slednje velja zlasti za Julijske Alpe, Posočje, Kras, Trnovski gozd, Škofjeloško hribovje in za Kamniško-Bistriško polje. Pri nas smo izmerili največ dnevnih (24-urnih) padavin 13. maja, saj jih je bilo več kot 30 mm oziroma četrtnina mesečne količine. Sicer smo imeli 18 padavinskih dni, 5 dni z meglo in 8 dni z nevihto. Torej, zelo spremenljiv maj z nekaj zelo hladnimi dnevi ob prehodih hladnih front. Minuli mesec nas je še naj-

bolj spominjal na april, očitno pa se mu je pridružil tudi junij, vsaj za prvo polovico to že lahko rečemo. Očitno se lahko tudi spomladansko vreme sesiri ...

Kljub dobri namočenosti zadnjega meseca meteorološke pomladi pa so presegli padavinsko povprečje letošnjega spomladanskega trimesečja le na Goričkem. Prav povsod je bilo to toplejše, tudi pri nas je bil odklon večji od 2 stopinj Celzija, na Obali in Krasu pa za stopinjo Celzija nižji. In zato – jasno kot beli dan – tudi ni primanjkovalo sončnih žarkov – skoraj za tretjino smo presegli povprečje tudi v osrednji Sloveniji in severno od nje vse do Kamniško Savinjskih Alp. Veliko sončnih ur so imeli še na Notranjskem, Goriškem, na zahodu Dolenjske ter na Pohorju in v vzhodni soseščini na Ptujskem polju, v Slovenskih goricah ter Goričkem. Drugod je bil presežek manjši, a še vedno zaznaven. Najsvetlejši mesec leta, v katerem smo zdaj, velja tudi za preroka decembrskega vremena. Že prav, da smo in bomo v prihodnjih dneh še nadoknadili del zimske in spomladanske suše, vendarle pa tudi junijska moča ni preveč dobrodošla, saj lahko ogrozi letino ali pa nam pokaže, kakšen bo morebiti osrednji del poletja. Nikakor si ne želimo mokrega, še manj pa zaslužimo, saj so marsikomu v začetku prvega poletnega meseca precej pristrigili peruti. Vsaj vremena nam še ne morejo vzeti, skrajšati, skrčiti, znižati, odložiti, prestaviti, uskladiti, reprogramirati in kar je še podobnega, ker (jim) ga enostavno - ne damo. Tudi slabega ne, sicer pa se bo do takrat vsaj vreme uredilo. Počakajte še, da se nekajkrat proti večeru postopoma stemni vse do nižin, pa boste videli, da je temu res tako.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine - maj 2012 (mm)
Moste pri Komendi	97
Letališče Brnik	103
Domžale	113
Trzin	113
Radomlje	118
Ljubljana Bežigrad	124
Vrhnika	129
Škofja Loka	130
Grosuplje	140
Brezje pri Trziču	140
Topol pri Medvodah	155

Preglednica: Padavine v maju 2012 na širšem območju Ljubljanske kotline (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Uveljavljanje pravic iz javnih sredstev

S 1. 1. 2012 so začeli centri za socialno delo v Sloveniji odločati o vseh pravicah iz javnih sredstev (po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev – ZUPJS), ki so odvisne od materialnega položaja posameznika oziroma družine. Tako odločajo o naslednjih prejemkih in subvencijah oziroma oprostitvah:

1. otroški dodatek
2. denarna socialna pomoč
3. varstveni dodatek
4. državna štipendija
5. znižano plačilo vrtca
6. subvencija malice za učence in dijake
7. subvencija kosila za učence
8. subvencija prevozov za dijake in študente
9. oprostitev plačila socialnovarstvenih storitev
10. prispevek k plačilu družinskega pomočnika
11. subvencija najemnine
12. pravica do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev
13. pravica do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje

Centru za socialno delo Domžale je po začetnih težavah z informacijskim sistemom in povečanim obsegom dela do junija uspelo na novo odločiti o skoraj vseh pravicah za upravičence, ki so vlogo vložili v decembru 2011. Junija bo CSD Domžale nadaljeval z odločanjem o vlogah, vloženih do 30. 5. 2012.

Dne 31. 5. 2012 je začel veljati Zakon za uravnoteženje javnih financ (ZUJF), ki je vsebinsko posegel tudi v pravice iz javnih sredstev. Vsi, ki so vloge za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev vložili do 30. 5. 2012, bodo odločbe prejeli še na podlagi prejšnjih določil ZUPJS, za tiste, ki so vlogo vložili po 30. 5. 2012 pa bo odločeno že po ZUJF. Glavne novosti, ki jih prinaša ZUJF na področju pravic iz javnih sredstev, so:

- OTROŠKI DODATEK: znižuje se višina otroškega dodatka za 10 % v 5. in 6. dohodkovnem razredu in ukinja otroški dodatek v 7. in 8. dohodkovnem razredu.

dohodkovni razred	povprečni mesečni dohodek na osebo (v % in evrih)	znesek otroškega dodatka za otroka do konca osnovne šole ali do 18 leta (v evrih)			znesek otroškega dodatka za otroka v srednji šoli, vendar najdlje do 18 leta (v evrih)		
		1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok	1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok
1	do 18 % do 177,73	114,31	125,73	137,18	168,31	179,73	243,55
2	nad 18 % do 30 % nad 177,73 do 296,22	97,73	108,04	118,28	142,73	153,04	206,88
3	nad 30 % do 36 % nad 296,22 do 355,46	74,48	83,25	91,98	110,48	119,25	162,89
4	nad 36 % do 42 % nad 355,46 do 414,70	58,75	67,03	75,47	85,75	94,03	128,58
5	nad 42 % do 53 % nad 414,70 do 523,32	43,24	50,45	57,63	61,24	68,45	92,94

6	nad 53 % do 64 % nad 523,32 do 631,93	27,40	34,29	41,14	39,10	45,99	64,05
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

• **DRŽAVNA ŠTIPENDIJA:** Do državne štipendije so do začetka šolskega leta 2014/2015 upravičeni le tisti polnoletni dijaki ali študentje, pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ne presega 53% neto povprečne plače na osebo v istem obdobju (leta 2011 je bilo 53% neto povprečne plače 512,31 evrov)

• **ZNIŽANO PLAČILO VRTCA:** Starši, ki imajo v vrtec hkrati vključenega dva ali več otrok, plačajo za mlajšega otroka 30% plačila, ki jim je določeno v skladu z zakonom kot znižano plačilo vrtca, za vsakega nadaljnega otroka pa so plačila oproščeni.

Tistim staršem, ki imajo že izdano določbo o znižanem plačilu vrtca za leto 2012 in imajo vključenih več otrok, bo izdana nova odločba za drugega in nadaljnega otroka, kar bo narejeno na ministrstvu in ne na CSD Domžale. Veljavna odločba pa ostane v delu, ki se nanaša na prvega otroka, še naprej v veljavi

• **SUBVENCIJA MALICE ZA UČENCE IN DIJAKE:** Ne glede na določbe Zakona o šolski prehrani je od 01. 9. 2012 do splošne subvencije upravičen samo tisti učenec oziroma dijak, ki mu je priznana pravica do dodatne subvencije v višini 1/3 cene malice, in sicer od dneva, ko mu je pravica do dodatne subvencije v višini 1/3 cene malice priznana.

Nova lestvica je sledeča:

Dohodkovni razred	Povprečni mesečni dohodek na osebo v % od neto povprečne plače	Višina plačila	
		Učenec	Dijak
1	do 42% do 414,70 EUR	brezplačno	brezplačno

Samo tisti, ki bodo upravičeni do 1/3 dodatne subvencije malice, jim ne bo potrebno plačevati malice v celoti. Ostali pa bodo malico plačevali v celoti. Vloge za subvencijo malice za učenca oziroma dijaka lahko na CSD Domžale vložite že v juniju 2012, odločeno pa bo s 01. 9. 2012.

ZUIF določa tudi nov način vročanja odločb, izdanih na podlagi ZUPJS (vroča se z dostavo v hišni predalčnik) in ne več osebno. Šteje se, da je bila odločba vročena enaindvajseti dan od dneva odpreme, ki je označen na odločbi. Odločba je z dnem odpreme tudi že izvršljiva in ne več z vročitvijo.

ZUIF vpliva tudi na druge pravice, ki posegajo na področje družinskih prejemkov, in sicer:

• **POMOČ OB ROJSTVU OTROKA in DODATEK ZA VELIKO DRUŽINO:** Postavlja se premoženjski cenzus za pravico do pomoči ob rojstvu otroka in do dodatka za veliko družino na raven 6. razreda otroškega dodatka – do sedaj univerzalni prejemek (meja znaša 631,93 evra na družinskega člana).

• **STARŠEVSKI DODATEK:** Z uveljavitvijo ZUIF se zvišuje starševski dodatek iz 196,00 evrov mesečno na 251,00 evrov mesečno.

Za vse, ki imajo že odločbe o teh pravicah, se ničesar ne spreminja. Novosti bodo relevantne za osebe, ki bodo vlogo za posamezno pravico vložile po uveljavitvi zakona.

Tanja Amon
DIREKTORICA CSD Domžale

ZAHVALA
ob izgubi naše drage mame

MARIJE KEPIC

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše, in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

KAKŠNA BI BILA RAVEN DELAVSKIH PRAVIC BREZ NAS

NE BI IMELI VEČ
POVRAČILA ZA PREVOZ NA DELO IN Z DELA
REGRESA ZA LETNI DOPUST
REGRESA ZA PREHRANO
DODATKA ZA DELOVNO DOBO
PLAČANEGA ODMORA MED DELOVNIM ČASOM
ODPRAVNIN
NADOMESTILA ZA PRVE TRI DNI BOLNIŠKE ODSOTNOSTI
NIŽJE BI BILE
NAJNIŽJE OSNOVNE PLAČE IN MINIMALNA PLAČA
POKOJNINE IN NADOMESTILA ZA BOLNIŠKO ODSOTNOST
VIŠINE DODATKOV ZA MANJ UGODNE POGOJE DELA
SLABŠE BI IMELI
POGOJE ZA UPOKOJEVANJE
UREJENO VARSTVO ŽENSK, MLADIH IN STAREJŠIH DELAVCEV
UREJENO PODROČJE VARNOSTI IN ZDRAVJA PRI DELU
IMELI BI
MANJ DNI LETNEGA DOPUSTA
DALJŠI DELOVNI ČAS OD 40 UR NA TEDEN
VISOKO ENOTNO DAVČNO STOPNJO

25 letna tradicija

celovite rešitve

zgibanke

kreativa

tisk

izvedba

letna poročila

personalizirani mailingi

brošure

spletne strani

oblikovanje

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si